

EUROPESE CENTRALE BANK

EUROSYSTEEM

Gids voor het raadplegen van de Europese Centrale Bank door nationale autoriteiten over ontwerpen van wettelijke bepalingen

April 2025

Inhoudsopgave

Voorwoord	3
1 Achtergrond van de adviesfunctie van de ECB met betrekking tot ontwerpen van wettelijke bepalingen	4
2 De doelstellingen van Beschikking 98/415/EG	7
3 De reikwijdte van de verplichting tot raadpleging van de ECB	9
3.1 De raadplegende autoriteiten	9
3.2 De bestreken ontwerpen van wettelijke bepalingen	10
3.3 De gebieden die onder de bevoegdheid van de ECB vallen	13
3.4 Uitvoeringsbepalingen	18
4 Gevallen waarin de ECB geen advies vaststelt naar aanleiding van raadplegingsverzoeken	22
4.1 Brieven van niet-vaststelling	22
4.2 Mogelijkheid van een informeel verzoek	23
5 De raadplegingsprocedure	24
5.1 Tijdige raadpleging van de ECB	24
5.2 Het verzoek om een advies	26
5.3 Termijnen	27
5.4 Ontvangstbevestiging	29
5.5 Voorbereiding en vaststelling van het ECB-advies	29
5.6 De talenregeling	30
5.7 Toezending van het advies en verdere overweging	30
5.8 Publicatie	31
6 Naleving van de verplichting tot raadpleging van de ECB	34
7 Rechtsgevolgen van niet-naleving van de verplichting tot raadpleging van de ECB	35
Bijlage	37

Beschikking 98/415/EG van de Raad van 29 juni 1998 betreffende de raadpleging van de Europese Centrale Bank door de nationale autoriteiten over ontwerpen van wettelijke bepalingen

37

Voorwoord

Al vele jaren is de *Gids voor het raadplegen van de Europese Centrale Bank door nationale autoriteiten over ontwerpen van wettelijke bepalingen* een nuttig instrument voor de nationale autoriteiten en voor het publiek. Het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie schrijft voor dat de lidstaten de Europese Centrale Bank (ECB) raadplegen over ontwerpen van wettelijke bepalingen op de bevoegdheidsgebieden van de ECB. De gids bevat gedetailleerde informatie over het proces waarbij de nationale autoriteiten de ECB raadplegen over ontwerpen van wettelijke bepalingen die betrekking hebben op aangelegenheden die onder de bevoegdheid van de ECB vallen. Actualisering van deze gids, die in 2005 voor het eerst werd gepubliceerd en in 2015 werd bijgewerkt, is noodzakelijk geworden om rekening te houden de meest recente ervaring van de ECB met deze raadplegingen, waarbij ook kan worden geput uit tien jaar ervaring sinds de instelling van het Gemeenschappelijk Toezichtsmechanisme (GTM) in 2014. Net als alle andere ECB-publicaties geeft deze gids uitdrukking aan het belang dat de ECB hecht aan de beginselen van openheid en transparantie, en draagt bij aan een grotere bekendheid van de doelstellingen en activiteiten van de ECB.

De ECB heeft daarom deze gids geactualiseerd om de nationale autoriteiten te informeren en bij te staan met betrekking tot de verplichting om de ECB te raadplegen, op basis van de meest recente praktijk van de ECB. Hiertoe legt de gids de doelstellingen en de reikwijdte van verplichting tot raadpleging van de ECB en verduidelijkt de procedure die moet worden gevolgd. De gids kan echter niet met absolute zekerheid een antwoord geven op alle mogelijke scenario's en daarom blijft het noodzakelijk om per geval te beoordelen of het nodig is de ECB te raadplegen, op basis van richtsnoeren in deze Gids.

Ik vertrouw erop dat deze geactualiseerde gids ervoor zal zorgen dat alle partijen beter op de hoogte zijn van hun rechten en plichten en tot een nog beter begrip van de adviesfunctie van de ECB zal leiden. In dit opzicht is de gids ook bedoeld om een groter gebruik van de raadplegingsprocedure aan te moedigen voor aangelegenheden die onder de bevoegdheid van de ECB vallen en zo bij te dragen aan de harmonisatie van de relevante wetgeving van de lidstaten.

Tot slot wil ik graag benadrukken dat het belangrijk blijft om te zorgen voor nauwe samenwerking tussen de nationale autoriteiten die betrokken zijn bij het wetgevingsproces en het Europees Stelsel van centrale banken/Eurostelsel. Ik heb er alle vertrouwen in dat deze publicatie een dergelijke nauwe samenwerking in het wederzijds belang van alle betrokken partijen zal blijven ondersteunen.

Frankfurt am Main, April 2025

Frank Elderson
Directielid van de ECB

1 Achtergrond van de adviesfunctie van de ECB met betrekking tot ontwerpen van wettelijke bepalingen

Het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (het “Verdrag”) kent aan de ECB een adviesfunctie toe met betrekking tot voorstellen voor rechtshandelingen van de Unie en ontwerpen van wettelijke bepalingen op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen. Artikel 127, lid 4 en artikel 282, lid 5, van het Verdrag, die zijn overgenomen in artikel 4 van de Statuten van het Europees Stelsel van centrale banken en van de Europese Centrale Bank (de “ESCB-statuten”), vormen in dit verband de rechtsgrondslag voor de adviesfunctie van de ECB.

Het kader voor de raadpleging van de ECB door nationale autoriteiten is vastgelegd in Beschikking 98/415/EG van de Raad¹ (“Beschikking 98/415/EG”), die sinds 1 januari 1999 van kracht is en van toepassing is op alle lidstaten. Tot 2004 heeft de ECB naar aanleiding van raadplegingen door nationale autoriteiten gemiddeld 30 adviezen per jaar uitgebracht. Het aantal lidstaten nam in 2004, 2007 en 2013 toe en het aantal adviezen over ontwerpen van nationale wettelijke bepalingen schommelde tussen 2004 en 2007, met een algemene stijgende trend in het aantal uitgebrachte adviezen: 30 adviezen in 2004, 48 adviezen in 2005, 52 adviezen in 2006 en 35 adviezen in 2007. Als gevolg van de onrust op de financiële markten sinds 2008 nam het aantal adviezen van de ECB over ontwerpen van nationale wettelijke bepalingen van 2008 tot 2014 aanzienlijk toe, en bereikte een piek 2012 met 95 adviezen.

Sinds 2015 is het aantal adviezen over ontwerpen van nationale wettelijke bepalingen teruggekeerd naar het niveau van vóór de financiële crisis, variërend van 52 adviezen in 2015 tot 35 adviezen in 2023 en 38 adviezen in 2024. Ook heeft de ECB in 2015 een belangrijk strategisch besluit genomen dat van invloed is op het aantal adviezen over ontwerpen van wettelijke bepalingen dat zij vaststelt. De ECB heeft besloten geen advies vast te stellen naar aanleiding van een raadpleging over nationale ontwerpen van wettelijke bepalingen wanneer de ECB van mening was dat de ontwerpen van wettelijke bepaling slechts marginaal betrekking hebben op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen. Als gevolg van dit besluit heeft de ECB tussen 2016 en 2014 het volgende aantal keer per jaar geweigerd een advies uit te brengen naar aanleiding van een nationale raadpleging: 2016 (25), 2017 (20), 2018 (4), 2019 (12), 2020 (12), 2021 (24), 2022 (15), 2023 (21), 2024 (19). Het is echter belangrijk te benadrukken dat de verplichting om de ECB te raadplegen op grond van Beschikking 98/415/EG blijft bestaan en ongewijzigd blijft, ook al lijken de ontwerpen van wettelijke bepalingen slechts marginaal betrekking te hebben op gebieden die onder de bevoegdheid van de ECB vallen. Raadpleging van de ECB is een proces in twee fasen. De eerste fase bestaat uit de initiële verplichting om de

¹ Beschikking van de Raad van 29 juni 1998 betreffende de raadpleging van de Europese Centrale Bank door de nationale autoriteiten over ontwerpen van wettelijke bepalingen (PB L 189 van 3.7.1998, blz. 42). De tekst van Beschikking 98/415/EG is opgenomen in de bijlage bij deze gids.

ECB te raadplegen indien de voorgestelde rechtshandelingen van de Unie of ontwerpen van wettelijke bepalingen van de lidstaten (zelfs marginaal) betrekking hebben op de bevoegdheidsgebieden van de ECB. De tweede fase bestaat uit een beoordeling door de ECB die kan leiden tot de vaststelling van een advies, of tot een brief van niet-vaststelling indien de ontwerpen van wettelijke bepalingen slechts marginaal betrekking hebben op de bevoegdheidsgebieden van de ECB, zonder hier wezenlijke gevolgen voor te hebben en ook wanneer zij uitsluitend de omzetting van Nieuwgeving tot doel hebben, zoals beschreven in paragraaf 5.1 van deze gids.

Artikel 127, lid 4, van het Verdrag:

“4. De Europese Centrale Bank wordt geraadpleegd:

- over elk voorstel voor een besluit van de Unie op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen;
- door de nationale autoriteiten over elk ontwerp van wettelijke bepaling op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen, doch binnen de grenzen en onder de voorwaarden die de Raad volgens de procedure van artikel 129, lid 4, vaststelt.

De Europese Centrale Bank kan advies uitbrengen aan de geëigende instellingen, organen en instanties van de Unie of aan nationale autoriteiten omtrent aangelegenheden op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen.”

Artikel 282, lid 5, van het Verdrag:

“5. Op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen, wordt de Europese Centrale Bank geraadpleegd over ieder ontwerp van een handeling van de Unie, alsmede over ieder ontwerp van regelgeving op nationaal niveau, en kan zij advies uitbrengen.”

Artikel 4 van de ESCB-statuten:

“Overeenkomstig artikel 127, lid 4, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie:

a) wordt de ECB geraadpleegd:

- over elk voorstel voor een besluit van de Unie op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen;
- door de nationale autoriteiten over elk ontwerp van wettelijke bepaling op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen, doch binnen de grenzen en onder de voorwaarden die de Raad volgens de procedure van artikel 41 vaststelt;

b) kan de ECB-advies uitbrengen aan de instellingen, organen of instanties van de Unie of nationale autoriteiten omtrent aangelegenheden op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen.”

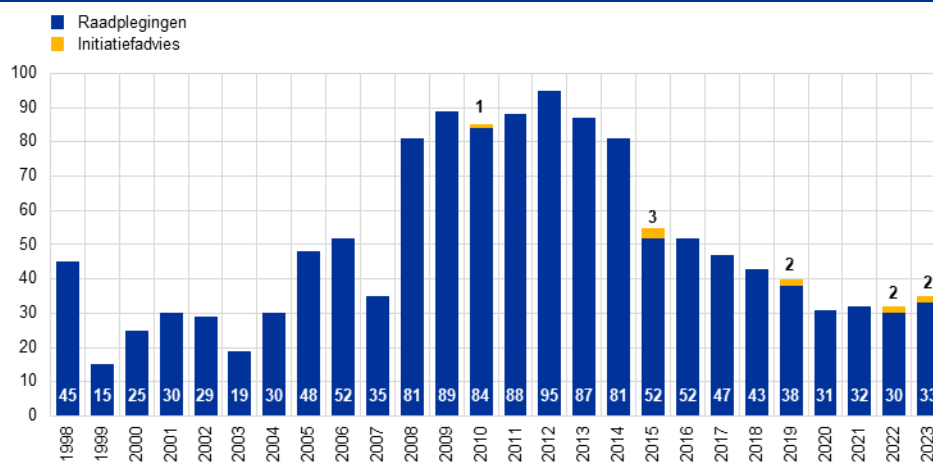
Artikel 25, lid 1, van de ESCB-statuten:

“De ECB kan adviezen uitbrengen aan en worden geraadpleegd door de Raad, de Commissie en de bevoegde autoriteiten van de lidstaten omtrent de reikwijdte en de tenuitvoerlegging van de wetgeving van de Unie met betrekking tot het bedrijfseconomisch toezicht op kredietinstellingen en de stabiliteit van het financiële stelsel.”

Beschikking 98/415/EG is in vrij algemene bewoordingen geformuleerd. Om ervoor te zorgen dat de beschikking volledig doeltreffend is, moeten nationale autoriteiten grondige kennis hebben van: a) haar doelstellingen; b) de reikwijdte van de verplichting de ECB te raadplegen; c) de te volgen procedure, en d) het gevolg dat niet-raadpleging van de ECB zou kunnen hebben voor de rechtsgeldigheid van de betreffende nationale wetgeving. Op basis van de ervaring die sinds 1999 is opgedaan met de toepassing van Beschikking 98/415/EG beoogt deze gids alle nationale autoriteiten die bij de voorbereiding van wettelijke bepalingen betrokken zijn over deze vier aspecten te informeren, zodat zij zich volledig bewust zijn van hun rechten en plichten. Deze gids bevat ook een aantal aanbevelingen om de doelmatigheid van de raadplegingsprocedure te waarborgen. De gids kan echter niet met absolute zekerheid een antwoord geven bieden voor alle mogelijke scenario's. Daarom blijft het van essentieel belang om per geval de noodzaak om de ECB te raadplegen te beoordelen op basis van de richtsnoeren uit deze gids. Met het oog op de uitvoering van dergelijke beoordelingen per geval moedigt de ECB de autoriteiten aan om de lijst van onlangs uitgebrachte adviezen en brieven van niet-vaststelling (zie paragraaf 5.8.1) op EUR-Lex te controleren.

Grafiek 1

Aantal ECB-adviezen naar aanleiding van raadplegingen door nationale autoriteiten, met inbegrip van de adviezen op eigen initiatief (gemarkeerd in een andere kleur).

Bron: ECB, gegevens van EUR-Lex.

2 De doelstellingen van Beschikking 98/415/EG

In het *OLAF*-arrest² verduidelijkte het Hof van Justitie van de Europese Unie (het "Hof") de doelstellingen van artikel 127, lid 4, van het Verdrag voor wat betreft de verplichting tot raadpleging van de ECB over elke voorgestelde rechtshandeling van de Unie op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen. Het Hof stelde dat met deze verplichting "in hoofdzaak wordt beoogd, te verzekeren dat het besluit eerst wordt genomen nadat de instantie is gehoord die door de speciale bevoegdheden waarover zij binnen het communautaire kader op het desbetreffende gebied beschikt en door haar grote deskundigheid, in het bijzonder in staat is, zinnig bij te dragen aan het wetgevingsproces."

Hoewel het *OLAF*-arrest betrekking heeft op de verplichting van de Unie-instellingen om de ECB te raadplegen over voorstellen voor rechtshandelingen van de Unie, verduidelijkt het arrest eveneens dat de lidstaten de ECB moeten raadplegen over ontwerpen van nationale wettelijke bepalingen. Uit het *OLAF*-arrest kan worden afgeleid dat Beschikking 98/415/EG in hoofdzaak beoogt de ECB in staat te stellen nationale wetgevers tijdig van deskundig advies te voorzien over ontwerpen van wettelijke bepalingen op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen. Dit advies beoogt te waarborgen dat het nationale rechtskader: a) bijdraagt aan het verwezenlijken van de doelstellingen van de ECB en/of doelstellingen van het Europees Stelsel van centrale banken (ESCB); b) verenigbaar is met het rechtskader van het Eurosysteem/ESCB en/of van de ECB, en c) in overeenstemming is met beleidsmaatregelen van het Eurosysteem/ESCB en/of de ECB.

De verplichting tot raadpleging van de ECB krachtens Beschikking 98/415/EG is bedoeld als een preventief systeem en om problemen met potentieel onverenigbare of inconsistente nationale wetgeving te voorkomen. De raadpleging moet daarom plaatsvinden wanneer de wettelijke bepalingen zich nog in een ontwerp stadium bevinden, en meer in het bijzonder in een stadium waarin de nationale autoriteiten die betrokken zijn bij de voorbereiding en vaststelling van de betrokken wetgeving met het advies rekening kunnen houden.

In de praktijk hebben de lidstaten door de verplichting tot raadpleging van de ECB kunnen verzekeren dat de nationale wetgeving, waaronder de statuten van hun nationale centrale banken (NCB's) verenigbaar blijft met het Verdrag en de ESCB-

² Zaak C-11/00, *Commissie van de Europese Gemeenschappen v Europese Centrale Bank*, ECLI:EU:C:2003:395, met name punten 110 en 111 van het arrest. In die zaak verklaarde Hof de vordering van de Commissie gegrond en verklaarde Besluit ECB/1999/5 van de Europese Centrale Bank van 7 oktober 1999 betreffende de preventie van fraude (PB L 291 van 13.11.1999, blz. 36) nietig. Het arrest is van belang omdat het de adviesfunctie van de ECB verduidelijkt, aangezien het Hof, n.a.v. een verzoek van de ECB, de doelstellingen van artikel 127, lid 4, van het Verdrag voor het eerst onderzocht.

statuten, zoals bepaald in artikel 131 van het Verdrag en artikel 14.1 van de ESCB-statuten.

De bij Beschikking 98/415/EG ingestelde raadplegingsprocedure heeft nog een aantal andere voordelen. De procedure is een waardevol middel voor de bevordering van het delen van informatie en deskundigheid. Raadplegingen zijn een belangrijk middel om de ECB op de hoogte te houden van ontwikkelingen in de wetgeving van lidstaten op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen. De deskundigheid die de ECB verwerft door de ontwerpen van wettelijke bepalingen waarover zij wordt geraadpleegd te onderzoeken is waardevol voor de formulering van het eigen standpunt van de ECB, bijvoorbeeld in fora van de Unie of internationale fora waar soortgelijke aangelegenheden worden besproken. Voorts bevorderen ECB-adviezen, hoewel hierin de bijzondere kenmerken van nationale wetgeving worden erkend, harmonisatie van de wetgeving van lidstaten op de gebieden die onder de bevoegdheid van de ECB vallen en dragen bij aan het verbeteren van de kwaliteit van nationale wetgeving, aangezien zij zijn gebaseerd op de deskundigheid die de ECB bij de uitoefening van haar taken heeft verworven³. ECB-adviezen kunnen ook een bron vormen waarmee het Hof rekening kan houden in procedures betreffende de verenigbaarheid van de betrokken wettelijke bepalingen met het Verdrag, en waarmee nationale rechters rekening kunnen houden in procedures betreffende de uitlegging of geldigheid van de betrokken nationale wettelijke bepalingen.

Net als de adviezen van andere instellingen van de Unie hebben ECB-adviezen geen bindende kracht, zoals bepaald in artikel 288, lid 5, van het Verdrag. Met andere woorden, nationale wetgevers zijn niet verplicht het advies van de ECB te volgen. Het door Beschikking 98/415/EG ingestelde systeem beoogt echter te verzekeren dat nationale wetgeving pas wordt vastgesteld na zorgvuldige overweging van het ECB-advies. Dit systeem is doeltreffend gebleken, en in het algemeen hebben nationale wetgevers ermee ingestemd ontwerpen van wettelijke bepalingen te wijzigen of zelfs in te trekken, en geen wetgeving vast te stellen die in strijd is met het standpunt van de ECB.

Tot slot draagt de verplichting om de ECB te raadplegen bij aan de externe communicatie van de ECB met het publiek en de markten. Het is algemeen beleid van de ECB om transparantie te bevorderen en adviezen naar aanleiding van raadplegingen door nationale autoriteiten worden in de regel dan ook onmiddellijk na de vaststelling ervan en de daaropvolgende toezending aan de raadplegende autoriteit in EUR-Lex gepubliceerd.

³ Zie punt 140 van de conclusie van de advocaat-generaal in zaak C-11/00, dat werd onderschreven in punt 110 van het arrest van het Hof in zaak C-11/00.

3 De reikwijdte van de verplichting tot raadpleging van de ECB

3.1 De raadplegende autoriteiten

Artikel 2, leden 1 en 2, van Beschikking 98/415/EG:

“1. De autoriteiten van de lidstaten raadplegen de ECB over elk ontwerp van wettelijke bepaling op de gebieden die krachtens het Verdrag onder de bevoegdheid van de ECB vallen [..].

2. Bovendien raadplegen de autoriteiten van andere lidstaten dan deelnemende lidstaten de ECB over elk ontwerp van wettelijke bepaling betreffende de instrumenten van monetair beleid.”

3.1.1 De verschillende betrokken autoriteiten

Artikel 2, lid 1, van Beschikking 98/415/EG maakt duidelijk dat de verplichting tot raadpleging van de ECB over elk ontwerp van nationale wettelijke bepalingen op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen, rust op “de autoriteiten van de lidstaten”. Aangezien Beschikking 98/415/EG van toepassing is op alle lidstaten, zijn de betrokken autoriteiten niet alleen de autoriteiten van de lidstaten die de euro als munt hebben (“eurogebiedlidstaten”), maar ook de autoriteiten van de lidstaten die de euro niet als munt hebben (“niet-eurogebiedlidstaten”).

De autoriteiten van de lidstaten zijn “de [...] autoriteiten die een ontwerp van wettelijke bepaling voorbereiden”, zoals bepaald in artikel 3, lid 1, van Beschikking 98/415/EG. Bovendien volgt uit artikel 4 van Beschikking 98/415/EG dat de raadplegende autoriteit niet alleen kan verschillen van de “autoriteit die de bepaling dient vast te stellen”, maar ook van de “autoriteit die het initiatief tot een ontwerp van wettelijke bepaling neemt”.

In de praktijk wordt de ECB door een groot aantal verschillende autoriteiten geraadpleegd. In het geval wetgeving die door het nationale parlement wordt behandeld, wordt de ECB in het algemeen geraadpleegd door de minister die verantwoordelijk is voor het voorbereiden van ontwerpwetgeving die valt binnen de bevoegdheidsgebieden van de ECB. Indien het initiatief voor de wetgeving wordt genomen door een lid van een nationaal parlement in plaats van door de regering, is het parlement verplicht de ECB te raadplegen op de wijze zoals uiteengezet in paragraaf 3.1.2 van deze gids. Soms verloopt deze raadpleging via NCB's die namens de raadplegende autoriteit optreden. NCB's en hun nationale bevoegde autoriteiten (NBA's) raadplegen de ECB ook in hun hoedanigheid van autoriteit met eigen regelgevende bevoegdheden of, in incidentele gevallen, met een eigen initiatiefrecht.

In het geval van wetgeving die via een andere procedure wordt vastgesteld, wordt de ECB in het algemeen geraadpleegd door de autoriteit die bevoegd is de betreffende handeling vast te stellen, bijvoorbeeld een lid van de nationale regering.

Tot slot wordt de ECB ook geraadpleegd door nationale autoriteiten die *de jure* of *de facto* betrokken waren bij het vaststellingsproces, bijvoorbeeld NCB's, toezichthoudende autoriteiten, mededingingsautoriteiten, autoriteiten ter bestrijding van het witwassen van geld of speciale organen zoals raden voor de overgang naar de euro. In deze gevallen heeft de ECB het standpunt ingenomen dat de raadpleging gegrond is indien duidelijk is dat dergelijke autoriteiten handelen namens de initiërende of vaststellende autoriteit.

3.1.2 De rol van de nationale parlementen

Ook nationale parlementen kunnen autoriteiten zijn die “een ontwerp van wettelijke bepaling voorbereiden” in de zin van Beschikking 98/415/EG wanneer zij beraadslagen over ontwerpen van wettelijke bepalingen op de bevoegdheidsgebieden van de ECB die door één of meer van hun leden zijn voorgesteld⁴. De nationale parlementen moeten op basis van hun eigen reglement van orde beslissen hoe zij voldoen aan de verplichting om ontwerpen van wettelijke bepalingen die door een of meer van hun leden zijn voorgesteld en onder de bevoegdheidsgebieden van de ECB vallen voor voorafgaand advies bij de ECB in te dienen. Ervoor moet worden gezorgd dat deze raadplegingen de ECB bereiken nadat zij in de wetgevingsagenda van het nationale parlement zijn opgenomen en de ECB voldoende tijd krijgt om haar advies vast te stellen. Aangezien het nationale parlement, en niet de individuele leden ervan, kwalificeert als “nationale autoriteit” in de zin van artikel 127, lid 4, van het Verdrag en artikel 4 van de ESCB-statuten, en als “autoriteit van een lidstaat” in de zin van Beschikking 98/415/EG, stelt de ECB geen advies vast naar aanleiding van een raadpleging door een of meer leden van een nationaal parlement wanneer blijkt dat het nationale parlement geen toestemming heeft gegeven voor deze raadpleging op basis van het eigen reglement van orde.

Het is ook aanvaardbaar dat de ECB door een nationale regering, die op eigen initiatief handelt, wordt geraadpleegd over ontwerpen van wettelijke bepalingen die door leden van het nationale parlement worden voorgesteld in overeenstemming met nationale wetgeving.

3.2 De bestreken ontwerpen van wettelijke bepalingen

Artikel 1, lid 1, van Beschikking 98/415/EG:

⁴ Dit geldt ook voor gevallen waarin parlementsleden amendementen voorstellen op door de regering voorgestelde ontwerpen van wettelijke bepalingen die tot gevolg kunnen hebben dat de ontwerpwetgeving binnen de gebieden komt die onder de bevoegdheid van de ECB vallen.

“1. Voor de toepassing van deze beschikking wordt verstaan onder:

[...]

"ontwerpen van wettelijke bepalingen": ontwerpen van bepalingen die, zodra zij verbindend en algemeen toepasselijk op het grondgebied van een lidstaat worden, regels bevatten voor een onbepaald aantal gevallen en gericht zijn tot een onbepaald aantal natuurlijke personen of rechtspersonen.”

Volgens artikel 2, lid 1, van Beschikking 98/415/EG zijn de autoriteiten van de lidstaten verplicht de ECB te raadplegen over “elk ontwerp van wettelijke bepaling” op de gebieden die onder de bevoegdheid van de ECB vallen. Artikel 1, lid 1, van Beschikking 98/415/EG definieert de term "ontwerpen van wettelijke bepalingen". Deze definitie verwijst naar bepalingen, die, zodra zij verbindend en algemeen toepasselijk worden in de betrokken lidstaat (of een geografisch onderscheiden grondgebied), regels bevatten die van toepassing zullen zijn in "een onbepaald aantal gevallen en gericht zijn tot een onbepaald aantal natuurlijke personen of rechtspersonen". Dit omvat tevens ontwerpen van wettelijke bepalingen die zijn voorbereid door de regering en die als gevolg van vaststelling daarvan geldende wettelijke bepalingen worden, ongeacht de duur van die geldigheid.

De definitie omvat echter geen ontwerpen van wettelijke bepalingen die uitsluitend tot doel hebben Unierichtlijnen om te zetten in het recht van de lidstaten, zoals bepaald in artikel 1, lid 2, van Beschikking 98/415/EG. De ECB is van mening dat deze uitsluiting niet van toepassing zou zijn op omzettingsgevallen waarin de nationale wetgever bij de omzetting gebruik maakt van een beoordelingsmarge en de omzetting aanzienlijke gevolgen heeft voor de gebieden die onder de bevoegdheid van de ECB vallen, in het bijzonder de rol en taken van de ECB/het Eurosysteem, met name door een nieuwe taak aan een NCB toe te vertrouwen of een bestaande NCB-taak ingrijpend te wijzigen⁵.

Daarnaast verduidelijkt artikel 25.1 van de ESCB-statuten dat de ECB-adviezen kan uitbrengen aan, en kan worden geraadpleegd door, de bevoegde autoriteiten van de lidstaten over de tenuitvoerlegging van het Unierecht met betrekking tot het bedrijfseconomisch toezicht op kredietinstellingen en de stabiliteit van het financiële stelsel.

De ECB zal zorgvuldig aandacht besteden aan de vraag of de ontwerpen van wettelijke bepalingen waarover zij wordt geraadpleegd inderdaad ontwerpen van wettelijke bepalingen in de zin van artikel 1, lid 1, van Beschikking 98/415/EG, en zal in het algemeen geen advies uitbrengen indien dit niet het geval is.

3.2.1 Wettelijk bindende bepalingen

De verplichting tot raadpleging van de ECB is niet beperkt tot ontwerpen van wettelijke bepalingen die door een parlement worden aangenomen. Beschikking

⁵ Zie paragraaf 3.4 van deze gids.

98/415/EG bestrijkt alle soorten wettelijk bindende bepalingen, waaronder wetsbesluiten en secundaire wetgeving.

Wetsbesluiten

Voor de toepassing van deze gids worden onder "wetsbesluiten" bepalingen verstaan die door een regering zijn aangenomen en volledig van kracht zijn verklaard in gevallen van spoedeisendheid of dwingende noodzaak. Dergelijke wetsbesluiten moeten vervolgens door het parlement worden geratificeerd en/of gewijzigd, wat kort of vele maanden na de vaststelling kan gebeuren. Ontwerpen van wetsbesluiten zijn daarom "ontwerpen van wettelijke bepalingen" waarover de ECB geraadpleegd moet worden voorafgaand aan de vaststelling ervan door de regering, ongeacht de spoedeisendheid of de buitengewone noodzaak⁶.

Secundaire wetgeving

De ECB hoeft niet te worden geraadpleegd over alle secundaire wetgeving, waaronder rechtshandelingen van NCB's of toezichthoudende autoriteiten die algemeen toepasselijk zijn en uitvoering geven aan primaire wetgeving op de gebieden die onder de bevoegdheid van de ECB vallen. Gelet op de doelstellingen van Beschikking 98/415/EG dient het advies van de ECB met betrekking tot ontwerpen voor secundaire wetgeving alleen te worden gevraagd indien het onderwerp nauw verband houdt met de taken van de ECB en indien de impact op de gebieden die onder de bevoegdheid van de ECB vallen, verschilt van die welke voortvloeit uit primaire wetgeving.

3.2.2 Wijzigingen van ontwerpen van wettelijke bepalingen

De verplichting tot raadpleging van de ECB over wijzigingen van reeds aan de ECB voor advies voorgelegde ontwerpen van wettelijke bepalingen geldt voor wezenlijke wijzigingen die de kern van de ontwerpwetgeving betreffen. Het is nuttig twee scenario's te onderscheiden. In het eerste scenario worden ingrijpende wijzigingen worden voorgesteld op een moment dat de ECB haar advies nog niet heeft vastgesteld. In dergelijke situaties verwacht de ECB dat de raadplegende autoriteit de gewijzigde ontwerpen van wettelijke bepalingen zo snel mogelijk indient, zodat het advies op de meeste recente tekst kan worden gebaseerd. In het tweede scenario worden na de vaststelling van het ECB-advies wezenlijke nieuwe bepalingen vastgesteld. In dit laatste geval moet de ECB, naar analogie van de jurisprudentie van het Hof over de verplichting om de instellingen van de Unie

⁶ Gezien de spoedeisendheid en de buitengewone noodzaak die inherent zijn aan de vaststelling van wetsbesluiten krachtens artikel 3, lid 2, van Beschikking 98/415/EG (zie paragraaf 5.3 van deze gids), kan de raadplegende autoriteit een termijn vaststellen – die onder normale omstandigheden niet minder dan één maand mag bedragen – waarbinnen de ECB haar advies moet uitbrengen. De raadplegende autoriteit moet de spoedeisendheid echter wel motiveren.

opnieuw te raadplegen over gewijzigde ontwerpwetgeving⁷, opnieuw worden geraadpleegd over die wijzigingen in uitzonderlijke gevallen waarin de ontwerpwetgeving ingrijpende wijzigingen van niet-technische aard heeft ondergaan ten opzichte van de versie waarover de ECB eerder is geraadpleegd. Nadere raadpleging is evenwel niet vereist indien de wijzigingen in wezen bedoeld zijn om tegemoet te komen aan het standpunt dat de ECB in haar advies heeft ingenomen. De ECB verwelkomt niettemin dat zij op de hoogte wordt gehouden over de reactie op haar adviezen en dat zij voor informatiedoeleinden nadere gegevens over dergelijke wijzigingen ontvangt.

3.3 De gebieden die onder de bevoegdheid van de ECB vallen

Artikel 2, lid 1, van Beschikking 98/415/EG schrijft voor dat nationale autoriteiten de ECB moeten raadplegen over elk ontwerp van wettelijke bepaling “op de gebieden die krachtens het Verdrag onder de bevoegdheid van de ECB vallen”. Dit omvat uiteraard ontwerpen van wettelijke bepalingen die van invloed zijn op de fundamentele taken die krachtens artikel 127, lid 2, van het Verdrag via het ESCB moeten worden uitgevoerd (d.w.z. de bepaling en uitvoering van het monetaire beleid van de Unie, het verrichten van valutamarktoperaties, het aanhouden en beheren van de officiële externe reserves van de lidstaten en de bevordering van de goede werking van het betalingsverkeer) en de taken uit hoofde van artikel 128, lid 1, van het Verdrag (d.w.z. de uitgifte van eurobankbiljetten). Het omvat tevens ontwerpen van wettelijke bepalingen die van invloed zijn op diverse andere taken die krachtens het Verdrag aan het ESCB zijn toegewezen, met name: 1) de specifieke taken betreffende het beleid inzake het bedrijfseconomisch toezicht op kredietinstellingen binnen het GTM die krachtens artikel 127, lid 6, van het Verdrag aan de ECB zijn opgedragen, en 2) het verzamelen van de statistische gegevens door de ECB, bijgestaan door de NCB's, die nodig zijn om de taken van het ESCB uit te voeren en die, waar nodig bijdragen aan de harmonisatie van de regels en praktijken betreffende het verzamelen, opmaken en verspreiden van statistieken betreffende de gebieden die onder de bevoegdheid van de ECB vallen krachtens artikel 5 van de ESCB-statuten.

Artikel 2, lid 1, van Beschikking 98/415/EG somt een aantal categorieën van aangelegenheden op die uitdrukkelijk worden geacht te behoren tot de gebieden die onder de bevoegdheid van de ECB vallen. De ECB moet door de nationale autoriteiten worden geraadpleegd over ontwerpen van wettelijke bepalingen die verband houden met deze aangelegenheden, zelfs indien de ontwerpen van nationale wettelijke bepalingen slechts marginaal betrekking hebben op de

⁷ Zie zaak 41/69 *ACF Chemiefarma v Commissie*, ECLI:EU:C:1970:71, punt 3; Zaak 817/79 *Buyl v Commissie*, ECLI:EU:C:1982:36, punt 1; Zaak C-392/95 *Parlement v Raad*, ECLI:EU:C:1997:289, punt 15; Zaak C-408/95 *Eurotunnel e.a. v SeaFrance*, ECLI:EU:C:1997:532, punt 46; Zaak 58/01 *Océ van der Grinten NV v Commissioners of Inland Revenue*, ECLI:EU:C:2003:495, punten 100 en 102.

bevoegdheidsgebieden van de ECB en hier wezenlijke gevolgen voor hebben, met als gevolg dat de ECB zou besluiten geen advies vast te stellen⁸.

Artikel 2, lid 1, van Beschikking 98/415/EG:

"1. De autoriteiten van de lidstaten raadplegen de ECB over elk ontwerp van wettelijke bepaling op de gebieden die krachtens het Verdrag onder de bevoegdheid van de ECB vallen, en met name:

- monetaire aangelegenheden;
- betaalmiddelen;
- nationale centrale banken;
- het verzamelen, opmaken en verspreiden van monetaire, financiële en bankstatistieken, statistieken betreffende betalingssystemen en betalingsbalansstatistieken;
- betalings- en afrekeningssystemen;
- voorschriften voor financiële instellingen, voor zover die wezenlijk van invloed zijn op de stabiliteit van de financiële instellingen en markten."

Niet-uitputtend overzicht van de gebieden die onder de bevoegdheid van de ECB vallen

De formulering van artikel 2, lid 1 en van overweging 3 van Beschikking 98/415/EG maken duidelijk dat de lijst van artikel 2, lid 1, niet uitputtend is.

Voorts bepaalt artikel 2, lid 2, van Beschikking 98/415/EG, zoals in de volgende paragraaf nader wordt besproken, dat de autoriteiten van niet-eurogebiedlidstaten de ECB moeten raadplegen over ontwerpen van wettelijke bepalingen betreffende de instrumenten van monetair beleid.

Artikel 2, lid 2, van Beschikking 98/415/EG:

"2. Bovendien raadplegen de autoriteiten van andere lidstaten dan deelnemende lidstaten de ECB over elk ontwerp van wettelijke bepaling betreffende de instrumenten van monetair beleid."

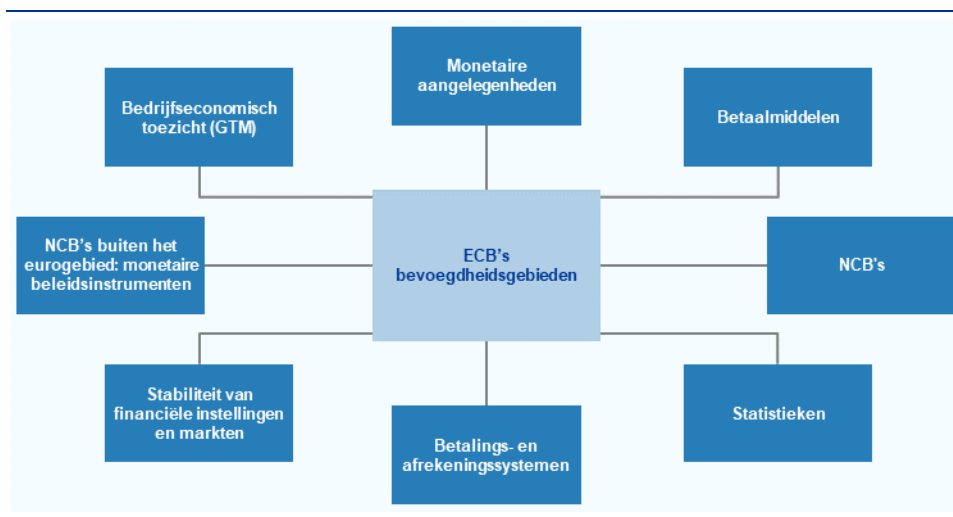
De reden waarom Beschikking 98/415/EG een onderscheid maakt tussen eurogebiedlidstaten en niet-eurogebiedlidstaten is dat de instrumenten van monetair beleid (bijvoorbeeld het stelsel van minimumreserveverplichtingen) in de eurogebiedlidstaten niet langer door de nationale autoriteiten worden vastgesteld. Overweging 5 van Beschikking 98/415/EG maakt echter duidelijk dat de verplichting tot raadpleging van de ECB niet de besluiten omvat die door autoriteiten van niet-

⁸ Zie paragraaf 5 van deze gids.

eurogebiedlidstaten worden genomen in het kader van de tenuitvoerlegging van hun monetaire beleid (bijvoorbeeld besluiten ter vaststelling van rentevoeten).

Afbeelding 1

Niet-uitputtend overzicht van de bevoegdheidsgebieden van de ECB

Bron: ECB.

3.3.1 Monetaire aangelegenheden en betaalmiddelen

ECB-adviezen over monetaire aangelegenheden en betaalmiddelen bestrijken ontwerpen van wettelijke bepalingen inzake een uiteenlopende reeks onderwerpen. Deze omvatten bijvoorbeeld maatregelen in verband met de invoering van de euro (redenominatie van de nationale munt, redenominatie van overheids- en privéschuld, dubbele prijsaanduiding, afrondingsregels, met inbegrip van de afrondingsregels voor contante betalingen (bijvoorbeeld voor betalingen in bedragen van één of twee cent), de vervanging van nationale referentietarieven, enz.); wettig betaalmiddel; beperkingen op contante betalingen, zowel in het algemeen boven bepaalde drempels, of meer specifiek (bijvoorbeeld met betrekking tot publieke sociale verzekeringsbijdragen, onroerendgoedtransacties); waarborging van minimumniveaus van contantgelddiensten door kredietinstellingen en de beschikbaarheid van contant geld in de maatschappij meer in het algemeen; negatieve fiscale prikkels voor het gebruik van contant geld; herdenkingsmunten; auteursrecht in verband met bankbiljetten en munten; voorkomen van valsemunterij; denominaties; technische specificaties; recycling, echtheids- en geschiktheidscontroles van bankbiljetten en munten; bevordering van digitale betaalmiddelen, en de uitgifte van elektronisch geld.

3.3.2 Nationale centrale banken

Een groot aantal adviezen van de ECB wordt uitgebracht over ontwerpen van wettelijke bepalingen met betrekking tot nationale centrale banken. Deze adviezen betreffen wettelijke bepalingen die de status van nationale centrale bank of hun

bestuursleden beïnvloeden, met name voor wat betreft de verschillende aspecten van de onafhankelijkheid van de centrale bank. Een aantal goedgekeurde adviezen had betrekking op pensioenregelingen van NCB's en beperkingen daarvan, de salarissen van het personeel van de NCB's en van de leden van de besluitvormende organen van de NCB's, en op de benoemingscriteria voor presidenten en leden van besluitvormende organen van NCB's. Ook betrof een aantal vastgestelde adviezen de taken en monetaire beleidsmaatregelen van NCB's, met name naleving van het verbod op monetaire financiering op grond van artikel 123 van het Verdrag, externe reserves van NCB's en minimumreserveverplichtingen van de NCB's van niet-eurogebiedlidstaten. Andere adviezen behandelden aangelegenheden zoals institutionele wijzigingen van de NCB's en hun statuten, hun financiële administratie, dividenduitkering, herkapitalisatie, verslaglegging en accountantscontrole, deelname aan internationale monetaire instellingen, bevoorrechte toegang, beroepsgeheim, en andere aspecten van het reguleren van de werkzaamheden van de NCB's zoals vastgelegd in de statuten van de NCB's (bijvoorbeeld de bepaling van verstrekking van noodliquiditeitssteun). De ECB is eveneens vaak verzocht adviezen uit te brengen over ontwerpen van wettelijke bepalingen voor niet-ESCB-gerelateerde NCB-taken, met name om te beoordelen of deze taken verenigbaar zijn met het verbod op monetaire financiering en/of met de doelstellingen en taken van het ESCB⁹.

3.3.3 Het verzamelen, opmaken en verspreiden van monetaire, financiële en bankstatistieken, statistieken betreffende betalingssystemen en betalingsbalansstatistieken

De bevoegdheden van de ECB met betrekking tot het verzamelen van statistische gegevens zijn opgenomen in artikel 5 van de ESCB-statuten. Artikel 4 van Verordening (EG) nr. 2533/98 van de Raad¹⁰ vereist dat alle lidstaten "hun taken op het gebied van de statistiek organiseren en volledig met het ESCB samenwerken teneinde de vervulling van de verplichtingen uit hoofde van artikel 5 van de statuten te verzekeren". De ECB is zich bewust van de uiteenlopende bepalingen betreffende verslaglegging in de lidstaten. Daarom maakt de ECB bij raadpleging over ontwerpen van nationale wettelijke bepalingen doorgaans algemene opmerkingen die de aandacht moeten vestigen op aspecten die in het ontwerp van wettelijke bepaling explicieter behandeld zouden kunnen worden. Relevante raadplegingen betroffen onder meer betalingsbalansstatistieken, de uitwisseling van statistische gegevens tussen de ECB en het ESCB en NCB's van buiten het eurogebied, nationale statistische rapportagevereisten inzake diverse financiële instrumenten en investeringsposities, de reikwijdte van de gegevens in het kredietregister, de rapportage van bepaalde gegevens ten behoeve van doeleinden van financiële

⁹ Krachtens artikel 14.4 van de ESCB-statuten mogen NCB's andere functies vervullen dan die omschreven in de statuten, tenzij de Raad van bestuur vaststelt dat deze functies de doelstellingen en taken van het ESCB doorkruisen.

¹⁰ Verordening (EG) nr. 2533/98 van de Raad van 23 november 1998 met betrekking tot het verzamelen van statistische gegevens door de Europese Centrale Bank (PB L 318 van 27.11.1998, blz. 8).

stabiliteit, toegang tot centrale kredietregisters, de ANACredit-verordening¹¹, en de rol van NCB's van buiten het eurogebied bij het verzamelen van statistische gegevens.

3.3.4 Betalings- en afrekeningssystemen

Eerdere raadplegingen inzake betalings- en afrekeningssystemen hadden betrekking op wettelijke bepalingen in verband met diverse operationele aspecten van betalings- en afrekeningssystemen, zoals het toezicht daarop, centrale tegenpartijen, het definitieve karakter van de afwikkeling, de netto of realtime-brutovereveningsgrondslag, salderings- en onderpandaspecten, de dematerialisatie en/of digitalisering van effecten en de gevolgen van cyberbeveiligingsvereisten voor marktinfrastructuren.

3.3.5 Voorschriften voor financiële instellingen, voor zover die wezenlijk van invloed zijn op de stabiliteit van de financiële instellingen en markten

Artikel 2, lid 1, zesde streepje, van Beschikking 98/415/EG verwijst naar "voorschriften voor financiële instellingen, voor zover die wezenlijk van invloed zijn op de stabiliteit van de financiële instellingen en markten". Krachtens artikel 2, lid 1, zesde streepje, van Beschikking 98/415/EG "raadplegen de lidstaten" de ECB wanneer de voorgestelde wettelijke bepalingen "wezenlijk van invloed zijn" op de financiële stabiliteit, tenzij, zoals bepaald in artikel 1, lid 2, van Beschikking 98/415/EG, de bepalingen uitsluitend de omzetting van EU-richtlijnen tot doel hebben¹². Daarnaast dient artikel 2, lid 1, zesde streepje, van Beschikking 98/415/EG ook te worden gelezen in samenhang met artikel 25.1 van de ESCB-statuten, dat bepaalt dat de bevoegde autoriteiten van de lidstaten de ECB "kunnen" raadplegen over "de tenuitvoerlegging van de wetgeving van de Unie met betrekking tot het bedrijfseconomisch toezicht op kredietinstellingen en de stabiliteit van het financiële stelsel".

De ECB stelt een aanzienlijk aantal adviezen vast overeenkomstig artikel 2, lid 1, zesde streepje, van Beschikking 98/415/EG. De ECB heeft diverse adviezen vastgesteld naar aanleiding van raadplegingen inzake voorgestelde wijzigingen van de institutionele structuur van het toezicht in de lidstaten. Zij is ook regelmatig geraadpleegd over belangrijke wijzigingen van het toezichtstelsel voor kredietinstellingen en financiële instellingen, alsmede over regels ter bestrijding van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme, en de afwikkeling, reorganisatie en liquidatie van financiële instellingen. De ECB is regelmatig geraadpleegd over ontwerpwetgeving die een belangrijke impact kan hebben op de markten, bijvoorbeeld wetgeving inzake financiëlezekerheidsovereenkomsten,

¹¹ Verordening (EU) 2016/867 van de Europese Centrale Bank van 18 mei 2016 betreffende de verzameling van gedetailleerde kredietgegevens en kredietrisicogegevens (ECB/2016/13) (PB L144 van 1.6.2016, blz. 44).

¹² Zie voor het laatstgenoemde onderwerp paragraaf 3.4 van deze gids.

regelingen voor securitisatie en regelingen voor gedekte obligaties, en de dematerialisatie van effecten.

De ECB heeft ook een aantal adviezen vastgesteld in het kader van de crisis op de financiële markten, daar waar nationale wettelijke bepalingen tot doel hadden de depositogarantiestelsels te verbeteren of de stabiliteit van de financiële markt te waarborgen of te versterken.

Tot slot is de ECB geraadpleegd over uiteenlopende ontwerpen van wettelijke bepalingen die van invloed zouden kunnen zijn op het vrije verkeer van kapitaal, het wisselkoersbeleid (bijvoorbeeld het belasten van financiële transacties), speciale heffingen of belastingen op kredietinstellingen en/of financiële instellingen, wetgeving tot herstructurering van de voorwaarden van hypotheek en andere particuliere leningen, en andere ontwerpen van wettelijke bepalingen van economisch of financieel belang.

3.3.6 **Bedrijfseconomisch toezicht op kredietinstellingen**

Wat de rechtsgrondslag voor de raadpleging van de ECB over nationale SSM-gerelateerde ontwerpbevestigingen betreft mag de formulering van artikel 2, lid 1, zesde streepje, van Beschikking 98/415/EG, en met name de verwijzing naar regels die "wezenlijk van invloed zijn op" de stabiliteit van financiële instellingen en markten niet worden beschouwd als een beperking van de verplichting tot raadpleging van de ECB. Zoals hierboven vermeld maken overweging 3 en artikel 2, lid 1, van Beschikking 98/415/EG duidelijk dat de lijst van de in artikel 2, lid 1, van Beschikking 98/415/EG opgenomen gebieden niet uitputtend is. Met de oprichting van het GTM behoren prudentiële toezichthoudende taken nu ook tot de bevoegdheidsgebieden van de ECB voor de uitoefening van haar adviesfunctie uit hoofde van artikel 127, lid 4, van het Verdrag.

Raadplegingen door nationale autoriteiten over ontwerpwetgeving betreffende het bedrijfseconomisch toezicht op kredietinstellingen hebben betrekking op de bevoegdheden en taken van de NBA's; de institutionele structuur en het bestuur van de NBA's, onder meer hun deelname aan het GTM; de uitwisseling van informatie; de procedurele aspecten van het toezicht op kredietinstellingen, zoals de deskundigheids- en betrouwbaarheidsbeoordeling van leden van de raad van bestuur van kredietinstellingen; toezichtsvergoedingen; de beoordeling van de significantie van kredietinstellingen, en nauwe samenwerking met lidstaten die de euro niet hebben ingevoerd.

3.4 **Uitvoeringsbepalingen**

Artikel 1, lid 2, van Beschikking 98/415/EG:

"2. Als ontwerpen van wettelijke bepalingen worden niet beschouwd ontwerpen van bepalingen die uitsluitend tot doel hebben communautaire richtlijnen in het recht van de lidstaten om te zetten."

Zoals hierboven uiteengezet hoeven lidstaten krachtens artikel 1, lid 2, van Beschikking 98/415/EG de ECB niet te raadplegen inzake ontwerpen van wettelijke bepalingen die uitsluitend tot doel hebben richtlijnen van de Unie in het recht van de lidstaten om te zetten. De reden voor deze vrijstelling is dat de ECB krachtens artikel 127, lid 4 en artikel 282, lid 5, van het Verdrag reeds geraadpleegd zou moeten zijn over de voorgestelde rechtshandeling van de Unie, en het derhalve onnodig is de adviesfunctie van de ECB uit te breiden tot ontwerpen van wettelijke bepalingen die een dergelijke rechtshandeling van de Unie enkel omzetten. Bovendien is het niet de verantwoordelijkheid van de Commissie of de ECB om de verenigbaarheid van nationale omzettingsmaatregelen met Unierichtlijnen te beoordelen.

De ECB is van mening dat dezelfde vrijstelling van toepassing is op ontwerpen van nationale wettelijke bepalingen gericht op de tenuitvoerlegging van verordeningen van de Unie, het vergemakkelijken van de toepassing ervan of de uitvoeringsmogelijkheden waarin deze voorzien, op voorwaarde dat dergelijke ontwerpen van wettelijke bepalingen geen invloed hebben op aangelegenheden op de gebieden die onder de bevoegdheid van de ECB vallen, hetgeen verschilt van de invloed van de verordening zelf (waarover de ECB door de instellingen van de Unie had moeten worden geraadpleegd).

De verplichting tot raadpleging van de ECB kan echter niet als zodanig worden uitgesloten in gevallen waarin het ontwerp van nationale wettelijke bepalingen gericht is op de omzetting van richtlijnen (of de uitvoering of toepassing van verordeningen) en waarin de nationale wetgever bij de omzetting (of uitvoering) gebruikmaakt van een beoordelingsmarge die verder gaat dan hetgeen duidelijk in de richtlijn of de verordening is bepaald. Indien die beoordelingsmarge wezenlijk raakt aan de gebieden die onder de bevoegdheid van de ECB vallen, in het bijzonder de rol en taken van de ECB/het Eurosysteem/het ESCB, met name door een nieuwe taak aan een NCB toe te kennen of door een bestaande NCB-taak ingrijpend te wijzigen, heeft de raadplegingsverplichting voorrang (aangezien artikel 2, lid 1, derde streepje, van Beschikking 98/415/EG betrekking heeft op NCB's). De onafhankelijkheid van de ECB en/of de NCB's en de naleving van het verbod op monetaire financiering overeenkomstig de desbetreffende Verdragsbepalingen blijven een belangrijk onderdeel van elke beoordeling, met inbegrip van de beoordeling van nieuwe NCB-taken (of wezenlijke wijzigingen van bestaande NCB-taken) die uit richtlijnen of verordeningen voortvloeien. In deze gevallen moet de ECB worden geraadpleegd en kan zij een advies uitbrengen. Daarnaast hebben lidstaten de ECB geraadpleegd over de omzetting van de Richtlijn kapitaalvereisten¹³, en heeft de ECB van tijd tot tijd adviezen op dit gebied vastgesteld op basis van haar bevoegdheden op het gebied van bedrijfseconomisch toezicht (bijvoorbeeld over ontwerpen van wettelijke bepalingen betreffende de

¹³ Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende toegang tot het bedrijf van kredietinstellingen en het prudentieel toezicht op kredietinstellingen, tot wijziging van Richtlijn 2002/87/EG en tot intrekking van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 338).

beoordeling van de verwerving van gekwalificeerde deelnemingen in kredietinstellingen en deskundigheids- en betrouwbaarheidsbeoordelingen van in kredietinstellingen te benoemen personen). De lidstaten hebben de ECB ook geraadpleegd over de omzetting van de Richtlijn herstel- en afwikkeling van banken¹⁴, en de ECB heeft met name adviezen vastgesteld over wetgeving waarbij aan een NCB een afwikkelingsrol werd toegekend, bijvoorbeeld door de NCB als afwikkelingsautoriteit aan te wijzen of door te het verstrekken van kredietfaciliteiten door de NCB aan het depositogarantiestelsel.

In een beperkt aantal gevallen heeft de ECB nationale autoriteiten aangemoedigd de ECB te raadplegen over ontwerpen van wettelijke bepalingen ter omzetting van richtlijnen van de Unie die voor het ESCB van bijzonder belang zijn. Dit was bijvoorbeeld het geval bij de Finaliteitsrichtlijn¹⁵, de Richtlijn betreffende financiëlezekerheidsovereenkomsten¹⁶ en de daaropvolgende wijzingen¹⁷. De adviezen van de ECB die voortvloeien uit het grote aantal raadplegingen over ontwerpen van wettelijke bepalingen ter omzetting van beide richtlijnen in nationaal recht vormden een nuttige bijdrage aan het versterken van het rechtskader voor de transacties van het Eurosysteem en de stabiliteit van het financiële stelsel.

De ECB heeft ook een initiatiefadvies uitgebracht over de ratificatie of tenuitvoerlegging van het Verdrag inzake postale financiële diensten, en zij heeft nationale autoriteiten aangemoedigd de ECB te raadplegen indien specifieke nationale ontwerpen van wettelijke bepalingen verder strekken dan slechts het ratificeren van het Verdrag.

Lidstaten raadplegen de ECB soms op eigen initiatief over ontwerpen van bepalingen ter omzetting van richtlijnen, ook al worden zij daartoe niet zijn verplicht of aangemoedigd, bijvoorbeeld op gebieden waarop zij menen dat de ECB een bijzondere deskundigheid heeft. In dergelijke gevallen is de ECB over het algemeen bereid te antwoorden op iedere formele of informele vrijwillige nationale raadpleging en om richtsnoeren te verstrekken voor de opgestelde ontwerpen voor omzettingsmaatregelen, zelfs indien er geen formele verplichting tot raadpleging van de ECB bestaat, maar voor zover de ontwerpbeoordelingen specifieke opmerkingen rechtvaardigen met betrekking tot de gebieden die onder de bevoegdheid van de ECB vallen.

¹⁴ Richtlijn 2014/59/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Richtlijn 82/891/EEG van de Raad en de Richtlijnen 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU en 2013/36/EU en de Verordeningen (EU) nr. 1093/2010 en (EU) nr. 648/2012, van het Europees Parlement en de Raad (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 190).

¹⁵ Richtlijn 98/26/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 mei 1998 betreffende het definitieve karakter van de afwikkeling van betalingen en effectentransacties in betalings- en afwikkelingssystemen (PB L 166 van 11.6.1998, blz.45).

¹⁶ Richtlijn 2002/47/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 juni 2002 betreffende financiëlezekerheidsovereenkomsten (PB L 168 van 27.6.2002, blz. 43).

¹⁷ In het bijzonder door Richtlijn 2009/44/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 mei 2009 tot wijziging van Richtlijn 98/26/EG betreffende het definitieve karakter van de afwikkeling van betalingen en effectentransacties in betalings- en afwikkelingssystemen en Richtlijn 2002/47/EG betreffende financiëlezekerheidsovereenkomsten wat gekoppelde systemen en kredietvorderingen betreft (PB L 146 van 10.6.2009, blz. 37). In de daaropvolgende jaren zijn verdere (kleinere) wijzigingen aangenomen.

Het Europees Comité voor systeemrisico's (ESRB) werd in december 2010 opgericht als een nieuw orgaan dat belast is met het toezicht op risico's in het financieel stelsel als geheel. Het kan onder meer aanbevelingen uitvaardigen op de gebieden die onder de bevoegdheid van het ESRB vallen, en houdt op basis van artikel 17 van Verordening (EU) nr. 1092/2010 van het Europees Parlement en de Raad¹⁸ toezicht op de follow-up van de uitgebrachte aanbevelingen. Gezien de rol van het ESRB in dergelijke aangelegenheden hoeft de ECB niet te worden geraadpleegd over ontwerpen van wettelijke bepalingen ter uitvoering van de aanbevelingen van het ESRB, onverminderd de algemene verplichting van de lidstaten om de ECB te raadplegen op grond van Beschikking 98/415/EG, zoals in deze gids toegelicht.

¹⁸ Verordening (EU) nr. 1092/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 betreffende macroprudentieel toezicht van de Europese Unie op het financiële stelsel en tot oprichting van een Europees Comité voor systeemrisico's (PB L 331 van 15.12.2010, blz. 1).

4 Gevallen waarin de ECB geen advies vaststelt naar aanleiding van raadplegingsverzoeken

4.1 Brieven van niet-vaststelling

De ECB is niet verplicht een advies uit te brengen en zal dat ook niet automatisch doen in antwoord op elke raadpleging. Dit doet echter geen afbreuk aan de verplichting van de lidstaten om de ECB te raadplegen wanneer de ontwerpen van wettelijke bepalingen in kwestie slechts marginaal betrekking hebben op de bevoegdheidsgebieden van de ECB.

De ECB zal geen advies vaststellen wanneer een ontwerp van wettelijke bepaling slechts marginaal betrekking hebben op de bevoegdheidsgebieden van de ECB, zonder hier aanzienlijke gevolgen voor te hebben. Enkel verwijzingen in het ontwerp van nationale wetgeving naar een van de in Beschikking 98/415/EG genoemde onderwerpen of louter formele of administratieve wijzigingen van het desbetreffende rechtskader zouden niet noodzakelijkerwijs aanleiding moeten geven tot een advies van de ECB.

De ECB zal geen advies vaststellen wanneer ontwerpen van wettelijke bepalingen de omzetting van Uniewetgeving inhouden, tenzij de nationale wetgever bij de omzetting gebruik maakt van een beoordelingsmarge en de omzetting aanzienlijke gevolgen heeft voor de gebieden die onder de bevoegdheid van de ECB vallen, in het bijzonder de rol en taken van de ECB/het Eurosysteem, met name door een nieuwe taak aan een NCB toe te bedelen of een bestaande NCB-taak ingrijpend te wijzigen.

De ECB heeft opnieuw onderzocht of het nodig is een advies vast te stellen indien een ontwerp van wettelijke bepaling een nieuwe taak aan een NCB toebedeelt of een bestaande taak van een nationale centrale bank ingrijpend wijzigt, rekening houdend met de in het *Banka Slovenije*¹⁹-arrest vastgelegde beginselen. In het licht van het *Banka Slovenije*-arrest stelt de ECB niet automatisch een advies over nationale wetgeving vast op basis van het feit dat zij een nieuwe taak aan een NCB toebedeelt of een bestaande NCB-taak ingrijpend wijzigt, tenzij de nieuwe taak afbreuk doet aan de onafhankelijkheid van de NCB of het verbod op monetaire financiering schendt, of anderszins van niet-marginaal belang is voor de bevoegdheidsgebieden van de ECB.

Indien de ECB formeel werd geraadpleegd over een ontwerp van wettelijke bepaling en besluit geen advies vast te stellen, antwoordt zij formeel door middel van een brief van niet-vaststelling, gericht aan de raadplegende autoriteit. In de brief van niet-vaststelling worden de redenen uiteengezet waarom de ECB in de specifieke

¹⁹ Zaak C-45/21, *Banka Slovenije*, ECLI:EU:C:2022:670.

raadpleging geen advies vaststelt, en kan de raadplegende autoriteit verwijzen naar eerder vastgestelde relevante adviezen²⁰. Alle van deze brieven zijn beschikbaar op EUR-Lex.

4.2 Mogelijkheid van een informeel verzoek

Indien de raadplegende autoriteit informeel advies van de ECB wenst te ontvangen over de noodzaak om de ECB in een bepaald geval te raadplegen, kan voorafgaand aan de indiening van een formele raadpleging bij de ECB informeel contact plaatsvinden tussen de nationale autoriteiten en de betrokken NCB enerzijds, en ECB-medewerkers anderzijds. Contact met de ECB over dergelijke informele verzoeken om richtsnoeren kan worden geregeld via de betreffende NCB door middel van het indienen van een verzoek aan: LegalActs.Team@ecb.europa.eu.

Dergelijke informele verzoeken kunnen bijdragen tot het voorkomen van raadplegingen in gevallen waarin het voor de raadplegende autoriteit niet geheel duidelijk is of de vaststelling van een ECB-advies gerechtvaardigd is. Een informeel verzoek moet vergezeld gaan van de ontwerpen van wetgevingsmaatregelen of van een voldoende gedetailleerde beschrijving van de beoogde maatregelen.

²⁰ Zie bijvoorbeeld LET/2024/01251 en LET/2024/05161.

5 De raadplegingsprocedure

Artikel 4 van Beschikking 98/415/EG:

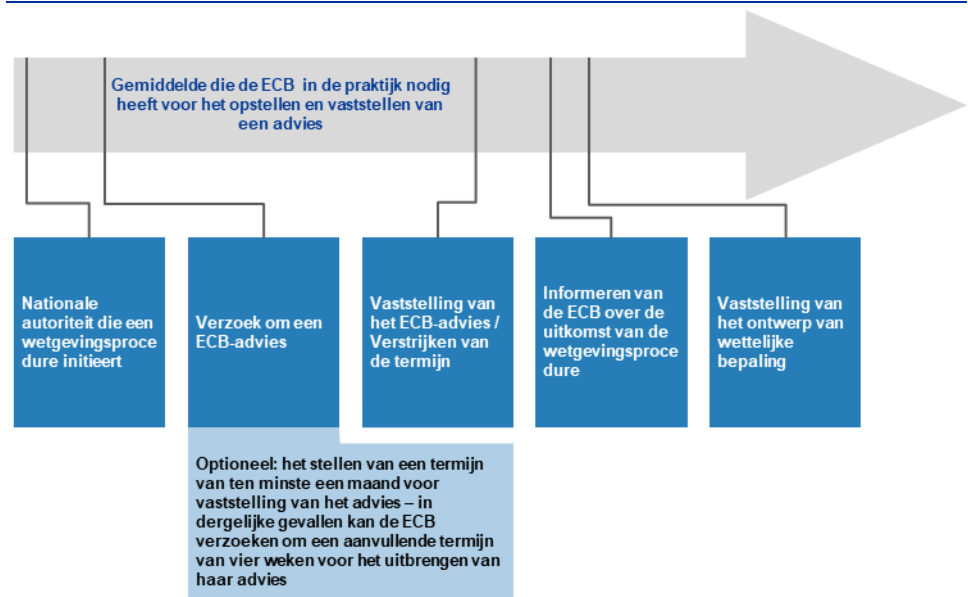
"Elke lidstaat neemt de nodige maatregelen om daadwerkelijk aan deze beschikking te voldoen. Daartoe ziet elke lidstaat erop toe dat de ECB tijdig geraadpleegd wordt, zodat de autoriteit die het initiatief tot een ontwerp van wettelijke bepaling neemt, rekening kan houden met het advies van de ECB voordat zij een inhoudelijke beslissing neemt; tevens zorgt iedere lidstaat ervoor dat het advies van de ECB ter kennis wordt gebracht van de autoriteit die de bepaling dient vast te stellen, indien deze een andere is dan die welke het ontwerp heeft opgesteld."

5.1 Tijdige raadpleging van de ECB

Artikel 4 van Beschikking 98/415/EG bepaalt dat de ECB in de loop van het wetgevingsproces "tijdig" moet worden geraadpleegd. Dit houdt in dat nationale procedures ervoor moeten zorgen dat de raadpleging plaatsvindt op een tijdstip in het wetgevingsproces dat de ECB voldoende tijd geeft om de ontwerpen van wettelijke bepalingen te onderzoeken (en, waar nodig, ze te vertalen) en om haar advies in alle vereiste taalversies vast te stellen. Dit stelt de betrokken nationale autoriteiten ook in staat om het ECB-advies in overweging te nemen voordat de bepalingen worden vastgesteld.

Afbeelding 2

Raadplegingsprocedure met betrekking tot ontwerpen van wettelijke bepalingen

Bron: ECB.

Indien de ontwerpen van wettelijke bepalingen worden opgesteld door een andere autoriteit dan de autoriteit die de wettelijke bepalingen vaststelt, schrijft artikel 4 van Beschikking 98/415/EG voor dat raadpleging over dergelijke bepalingen op een zodanig tijdstip plaatsvindt dat de autoriteit die het initiatief tot de ontwerpen van wettelijke bepalingen neemt, kan overwegen de ontwerpen van wettelijke bepalingen te wijzigen om deze in overeenstemming te brengen met het ECB-advies, d.w.z. voordat de ontwerpen worden ingediend bij de autoriteit die de wettelijke bepalingen vaststelt. Tegelijkertijd sluit artikel 4 van Beschikking 98/415/EG niet uit dat nationale autoriteiten overeenkomstig hun wetgevende procedures maatregelen nemen die de inhoud van de ontwerpen van wettelijke bepalingen niet beïnvloeden.

Uit de bewoordingen van artikel 3, lid 4, van Beschikking 98/415/EG volgt dat lidstaten verplicht zijn het vaststellingsproces van een ontwerp van wettelijke bepaling op te schorten in afwachting van de ontvangst van het ECB-advies. Dit betekent niet dat het gehele nationale wetgevingsproces (bijvoorbeeld voorbereidend werk van vaste parlementaire commissies, bespreking van andere door nationale autoriteiten ingediende adviezen, etc.) moet worden opgeschort in afwachting van de ontvangst van het ECB-advies. Dit betekent daarentegen wél dat de autoriteit die de wettelijke bepalingen vaststelt de gelegenheid moet hebben op zinvolle wijze te beraadslagen over het ECB-advies voordat zij een inhoudelijke beslissing neemt. Indien een termijn is gesteld voor het uitbrengen van het advies van de ECB²¹ en deze termijn is verstreken, dan kan de nationale autoriteit het vaststellingsproces voortzetten. Maar zelfs dan, en zo lang de wetgeving niet is vastgesteld, blijven de nationale autoriteiten verplicht het ECB-advies in overweging te nemen.

In oktober 2011 stuurde de president van de ECB een brief naar alle nationale raadplegende autoriteiten waarin zij eraan herinnerd werden dat zij “de nodige maatregelen dienen te nemen om daadwerkelijk te voldoen aan Beschikking 98/415/EG van de Raad, door op grond van artikel 4 van genoemde beschikking tijdig en naar behoren de ECB te raadplegen betreffende ontwerpen van wettelijke bepalingen die binnen haar bevoegdheid vallen”²². De President van de ECB deed tevens de aanbeveling om “passende interne procedures op te zetten om te verzekeren dat de ECB tijdig wordt geraadpleegd, zodat de raadplegende en/of vaststellende autoriteit in staat wordt gesteld het advies van de ECB in aanmerking te nemen voordat de betreffende wettelijke bepaling wordt vastgesteld. Hernieuwde raadpleging is noodzakelijk indien de ontwerpbevestigingen in de wetgevingsprocedure aanzienlijk worden gewijzigd.”

²¹ Zie paragraaf 5.3 van deze gids.

²² Dit omvat ook bepalingen waarvoor geen parlementaire goedkeuring is vereist. Enkel die ontwerpen van wettelijke bepalingen die uitsluitend tot doel hebben Unierecht om te zetten in nationaal recht, zijn uitgesloten van de verplichting tot raadpleging.

5.2 Het verzoek om een advies

5.2.1 De vorm van het verzoek en de bijbehorende documenten

Een formeel verzoek om een advies moet schriftelijk²³ aan de president van de ECB worden gericht, zoals weergegeven in artikel 3, lid 1, van Beschikking 98/415/EG. De ontvangst van het verzoek om een advies door de president van de ECB vormt het begin van de procedure voor vaststelling van een ECB-advies. De ECB verwelkomt informele communicatie op personeelsniveau tussen de nationale raadplegende autoriteiten en het DG Juridische Zaken van de ECB. De formele raadplegingsprocedure vangt echter slechts aan wanneer de president van de ECB het formele verzoek om een advies ontvangt.

Het verzoek dient een zodanig stabiele versie van de ontwerpen van wettelijke bepalingen te bevatten dat de ECB hier een advies over kan uitbrengen. Indien de ontwerpwetgeving een groot aantal bepalingen bevat over diverse onderwerpen, beveelt de ECB aan dat de raadplegende autoriteit aangeeft op welke bepalingen in het bijzonder de ECB om commentaar verzoekt. Dit is met name van belang wanneer de ontwerpen van wettelijke bepalingen hoofdzakelijk gericht zijn op de omzetting of de vankrachtwording van Uniewetgeving, maar ook aanvullende bepalingen bevatten die verder gaan dan simpelweg omzetting en binnen de bevoegheidsgebieden van de ECB vallen.

De ECB beveelt aan dat de raadplegende autoriteit een korte toelichting bijsluit waarin het onderwerp en de beoogde belangrijkste doeleinden van de ontwerpen van wettelijke bepalingen worden beschreven, de fase waarin het nationale wetgevingsproces zich bevindt en de naam en gegevens van de beschikbare contactpersonen die duidelijkheid kunnen verschaffen omtrent vragen over de ontwerpen van wettelijke bepalingen die bij de ECB tijdens de opstelling van haar advies kunnen opkomen. De ECB beveelt aan dat de raadplegende autoriteit een termijn aangeeft waarbinnen de ECB haar advies moet uitbrengen²⁴.

Documentatievereisten voor nationale raadplegingen:

²³ De ECB is ook bereid om naar behoren ondertekende en geadresseerde verzoeken om advies te ontvangen als gescande bijlage bij een e-mail gericht aan office.president@ecb.europa.eu.

²⁴ Zie paragraaf 5.3 van deze gids.

Verplicht	Aanbevolen
<p>Een schriftelijk verzoek om een advies aan de president van de ECB</p> <p>Een kopie van de ontwerpen van wettelijke bepalingen</p>	<p>Vermelding van een termijn voor de ECB voor het uitbrengen van haar advies.</p> <p>Een korte toelichting met vermelding van: het onderwerp en de belangrijkste doelstellingen van de ontwerpen van wettelijke bepalingen; de fase waarin het nationale wetgevingsproces zich bevindt, en gegevens van de contactpersonen.</p> <p>Voor omvangrijke/gecompliceerde nationale ontwerpwetgeving, vermelding van de ontwerpen van bepalingen waarover in het bijzonder opmerkingen van de ECB worden verzocht.</p> <p>Indien een verzoek met uitermate spoed wordt ingediend, zou een Engelse vertaling van de toelichting en de belangrijkste ontwerpbe­palingen die ter raadpleging worden voorgelegd, het proces aanzienlijk vergemakkelijken.</p>

5.2.2 De taal van het verzoek

Het verzoek om een advies en de begeleidende documenten kunnen in de officiële taal van de betrokken lidstaat worden ingediend (of in één van de officiële talen van de lidstaat indien er meerdere officiële talen zijn). In bepaalde gevallen waarin een verzoek uitermate spoedeisend is²⁵, stelt de ECB de ontvangst van een Engelse vertaling van de toelichting en de belangrijkste ontwerpen van wettelijke bepalingen die ter raadpleging zijn voorgelegd op prijs voor een soepel verloop van de raadplegingsprocedure. Hierbij wordt rekening gehouden met het feit dat Engels de werktaal is van de ECB en tevens de taal is waarin de ECB-adviezen door de Raad van bestuur met inbreng van de Algemene Raad worden vastgesteld. Dit stelt de ECB ook in staat onmiddellijk na ontvangst van het verzoek om advies te beginnen met het opstellen daarvan, zonder te hoeven wachten op vertalingen. Het verzoek om een ECB-advies mag evenwel niet worden vertraagd vanwege een ontbrekende vertaling.

5.3 Termijnen

Artikel 3 van Beschikking 98/415/EG:

1. "De nationale autoriteiten die een ontwerp van wettelijke bepaling voorbereiden, kunnen, indien zij zulks nodig achten, aan de ECB voor het uitbrengen van haar advies een termijn stellen "die niet korter mag zijn dan één maand", te rekenen vanaf de datum waarop de president van de ECB van het verzoek om advies in kennis wordt gesteld.
2. In uitermate spoedeisende gevallen kan de termijn worden verkort. In dat geval vermelden de raadplegende autoriteiten de redenen voor de spoedeisendheid.

²⁵ Zie paragraaf 5.3 van deze gids.

3. De ECB kan tijdig verzoeken de termijn met ten hoogste nog eens vier weken te verlengen. Dit verzoek mag niet op onredelijke wijze worden afgewezen door de raadplegende autoriteiten.
4. Indien er na het verstrijken van de termijn geen advies is uitgebracht, kunnen de raadplegende nationale autoriteiten handelen zonder het advies af te wachten. Indien het advies van de ECB na de gestelde termijn wordt ontvangen, zorgen de lidstaten er niettemin voor dat het ter kennis wordt gebracht van de in artikel 4 bedoelde autoriteiten.”

Hoewel Beschikking 98/415/EG niet voorziet in een termijn voor het vaststellen van een ECB-advies, heeft de ervaring geleerd dat de gemiddelde benodigde tijd ongeveer zes weken bedraagt. De procedure kan echter meer tijd in beslag nemen²⁶ en hoe lang het vaststellen van een advies werkelijk duurt hangt uiteraard af de aard, de complexiteit en de gevoeligheid van de betrokken ontwerpen van wettelijke bepalingen.

Krachtens artikel 3, lid 1, van Beschikking 98/415/EG "[kunnen] de nationale autoriteiten die een ontwerp van wettelijke bepaling voorbereiden [...] indien zij zulks nodig achten, aan de ECB voor het uitbrengen van haar advies een termijn stellen.” Deze termijn mag echter "niet korter zijn dan één maand" vanaf de datum waarop de president van de ECB van het verzoek om advies in kennis wordt gesteld.

De ervaring leert dat lidstaten deze termijn van minimaal één maand soms verkeerd interpreteren als een standaard maximumtermijn. In de meeste gevallen is bij de voorbereiding en de vaststelling van ECB-adviezen tijd nodig voor het opstellen van de Engelse vertaling van de ontwerpen van wettelijke bepalingen, het coördineren van de werkzaamheden van de bevoegde ECB-bedrijfsonderdelen die betrokken zijn bij het opstellen van het advies, en het ontvangen en verwerken van het commentaar en de opmerkingen van de presidenten van nationale centrale banken in de schriftelijke procedure. Een aantal adviezen met betrekking tot het toezichtsgebied omvat ook de raadpleging van de Raad van toezicht, voordat het ontwerpadvies ter definitieve goedkeuring aan de Raad van bestuur wordt voorgelegd.

In de praktijk is een termijn van één maand vrij kort gebleken. De mogelijkheid van raadplegende autoriteiten voor het stellen van een termijn dient daarom te worden beperkt tot gevallen waarin bij de nationale autoriteiten een dringende noodzaak bestaat om het ECB-advies binnen één maand te ontvangen. Zoals vaak vermeld door de ECB in haar adviezen, is het feit dat het nationale wetgevingsproces in een gevorderd stadium is beland onvoldoende grond voor de raadplegende autoriteiten om te verzoeken dat een ECB-advies met spoed wordt vastgesteld.

Ingevolge artikel 3, lid 2, van Beschikking 98/415/EG, kan in uitermate spoedeisende gevallen de termijn worden verkort. In deze zeer uitzonderlijke gevallen vermeldt de raadplegende autoriteit de redenen voor de spoedeisendheid. De raadplegende autoriteiten worden aangemoedigd de richtsnoeren in overweging 6 van Beschikking

²⁶ Zie hieronder in dit hoofdstuk.

98/415/EG te volgen, volgens welke een dialoog tussen de raadplegende autoriteiten en de ECB de ECB in staat zou moeten stellen in spoedeisende gevallen tijdig advies uit te brengen, en de ontwerpen van wettelijke bepalingen toch met de nodige zorgvuldigheid te bestuderen. Zoals opgemerkt in de paragrafen 5.2.1 en 5.2.2 van deze gids, stelt de ECB het op prijs ook een Engelse vertaling van de toelichting en van de belangrijkste ontwerpen van wettelijke bepalingen die ter raadpleging zijn voorgelegd te ontvangen. Het verzoek om een ECB-advies mag evenwel niet worden vertraagd vanwege een ontbrekende vertaling.

Krachtens artikel 3, lid 3, van Beschikking 98/415/EG kan de ECB kan verzoeken de termijn met ten hoogste nog eens vier weken te verlengen in de gevallen waarin de raadplegende autoriteit een termijn heeft gesteld. Artikel 3, lid 3, bepaalt ook dat de raadplegende autoriteiten dit verzoek niet op onredelijke wijze mogen afwijzen.

Artikel 3, lid 4, van Beschikking 98/415/EG van de Raad bepaalt dat "Indien er na het verstrijken van de termijn geen advies is uitgebracht [...] de raadplegende autoriteiten [kunnen] handelen zonder het advies af te wachten". Dit betekent dat na verstrijken van de termijn de betrokken autoriteiten de vaststellingsprocedure van de ontwerpwetgeving, die was opgeschort hangende de raadpleging van de ECB, weer kunnen vervolgen. Zolang de wetgeving echter niet definitief is vastgesteld, blijft de raadplegende autoriteit verplicht het advies van de ECB in overweging te nemen (en dit onder de aandacht te brengen van de autoriteit die de wettelijke bepaling vaststelt, voor zover dit een ander orgaan is).

5.4 Ontvangstbevestiging

Na ontvangst van het verzoek om een advies, wordt een ontvangstbevestiging in de taal van het verzoek aan de raadplegende autoriteit gestuurd.

De begeleidende documenten en de Engelse vertaling worden bij de verspreiding van het ontwerpadvies toegezonden aan de leden van de Raad van bestuur en de Algemene raad van de ECB.

5.5 Voorbereiding en vaststelling van het ECB-advies

Na ontvangst van het verzoek om een advies stelt de ECB een panel samen voor het opstellen van een advies. Dit panel omvat experts uit de bedrijfsonderdelen die betrokken zijn bij het onderwerp van raadpleging. Afhankelijk van factoren als de aard, complexiteit en lengte van de ontwerpen van wettelijke bepalingen, evenals de beschikbaarheid van een Engelse vertaling, varieert de tijd die nodig is voor het opstellen van een advies van enkele dagen tot gemiddeld ongeveer zes weken. Bij het opstellen van het ECB-advies wordt ook rekening gehouden met gerechtvaardigde gronden voor het verzoek om (uiterst) spoedeisende goedkeuring van het advies.

Een advies is een rechtsinstrument van de ECB, en in de regel is de Raad van bestuur het besluitvormende orgaan dat verantwoordelijk is voor de vaststelling van ECB-adviezen. De leden van de Algemene Raad zijn ook bij dit besluitvormingsproces betrokken om bij te dragen aan de adviesfunctie van de ECB. Daarom wordt het opgestelde ontwerpadvies nadat het door de directie is goedgekeurd voorgelegd aan de Raad van bestuur voor commentaar, en aan de Algemene Raad voor opmerkingen. Dit is een schriftelijke procedure die normaliter een week in beslag neemt.

Voor ECB-adviezen met betrekking tot het bedrijfseconomisch toezicht op kredietinstellingen kan de Raad van bestuur ook de Raad van toezicht raadplegen.

Na ontvangst van commentaar en/of opmerkingen wordt het ontwerpadvies door de ECB herzien en voor nader commentaar en/of nadere opmerkingen doorverwezen via een volgende schriftelijke procedure van enkele werkdagen. In deze tweede schriftelijke procedure kan de termijn voor het geven van commentaar en/of opmerkingen echter variëren afhankelijk van de aard van de raadpleging en het aantal en de complexiteit van de tijdens de eerste schriftelijke procedure ontvangen opmerkingen. In de tweede schriftelijke procedure geven de leden van de Algemene Raad en de Raad van bestuur gewoonlijk alleen commentaar of opmerkingen op de wijzigingen die in het herziene ontwerpadvies zijn aangebracht.

De raadplegende autoriteiten wordt verzocht bij het vaststellen van termijnen voor het uitbrengen van een ECB-advies rekening te houden met de complexiteit van het raadplegingsproces.

5.6 De talenregeling

Adviezen waarom een nationale autoriteit verzoekt, worden vastgesteld in de officiële taal van de betreffende lidstaat (of in de taal van het adviesverzoek indien de lidstaat meer dan een officiële taal heeft) en in het Engels.

5.7 Toezending van het advies en verdere overweging

Na vaststelling wordt het advies toegezonden aan de raadplegende autoriteit. Artikel 4 van Beschikking 98/415/EG bepaalt dat de raadplegende autoriteit "rekening kan houden met het advies van de ECB voordat zij een inhoudelijke beslissing neemt" en er tevens voor moet zorgen dat het advies van de ECB ter kennis wordt gebracht van de vaststellende autoriteit indien dit een andere autoriteit is dan de raadplegende autoriteit.

Na voltooiing van het wetgevingsproces, stelt de ECB prijs op ontvangst van een kopie van de finale uiteindelijk vastgestelde wettelijke bepalingen. De ECB beveelt aan dat, indien ontwerpen van wettelijke bepalingen onderwerp van raadpleging van de ECB zijn geweest, de raadplegende autoriteit een kopie van of een verwijzing naar de vastgestelde wettelijke bepalingen aan het secretariaat van de ECB zendt.

5.8 Publicatie

De Raad van bestuur heeft haar transparantiebeleid met betrekking tot nationale raadplegingen geleidelijk aan uitgebreid. Sinds juni 2020 worden alle adviezen van de ECB, samen met brieven van niet-vaststelling van een ECB-advies naar aanleiding van raadplegingsverzoeken of brieven waarin wordt vastgesteld dat de nationale autoriteiten niet voldoen aan hun verplichting om de ECB te raadplegen over ontwerpen van nationale wetgeving, op EUR-Lex gepubliceerd. Op verzoek van de raadplegende autoriteit en op voorwaarde dat er specifieke redenen zijn om af te zien van onmiddellijke publicatie, wordt het advies uiterlijk zes maanden na de vaststelling ervan gepubliceerd. In de praktijk is de publicatie van adviezen zeer zelden vertraagd.

5.8.1 Het ECB-gedeelte op EUR-Lex

De pagina's van de [ECB](#) op EUR-Lex bieden snelle en gemakkelijke toegang tot alle ECB-adviezen in de betreffende talen. Van hieruit kan de gebruiker aan de hand van de bevoegdheidsgebieden van de ECB op onderwerp bladeren. Een overzichtsvenster toont de meest recent gepubliceerde rechtshandelingen, en tevens is een volledige lijst van rechtshandelingen beschikbaar, gesorteerd op datum, met de mogelijkheid om ECB-adviezen te filteren. Interactieve infographics tonen statistieken over ECB-adviezen en bieden gemakkelijke toegang tot compilaties per soort handelingen, onderwerpen en tijdsverloop. Met de beschikbare zoekfuncties kan met behulp van trefwoorden, het documentnummer, het jaar of andere criteria naar ECB-adviezen worden gezocht. Elk advies kan zowel in het Engels als in de nationale taalversie worden geraadpleegd, zodat het verband met andere documenten en de procedure die tot de vaststelling van elk advies heeft geleid kan worden gevolgd. De website van de ECB bevat ook nuttige informatie en richtsnoeren voor het gebruik van EUR-Lex.

Afbeelding 3

De ECB op de landingspagina van EUR-Lex

Europese Centrale Bank

Snelzoeken in ECB-documenten

De Europese Centrale Bank (ECB) is een EU-instelling die werkt volgens duidelijk omschreven regels die terug te vinden zijn in het primaire en secundaire EU-recht. Bij de uitvoering van haar taken kan de ECB rechtshandelingen vaststellen en ook adviezen uitbrengen en publiceren over wetgevingsvoorstellen die onder haar bevoegdheid vallen. In deze rubriek vindt u alle rechtshandelingen van de ECB – met inbegrip van wijzigingen, rectificaties en geconsolideerde versies – in alle relevante officiële EU-talen en jurisprudentie die relevant is voor de ECB.

Bladeren op thema

- Juridisch kader van het ESCB
- + Institutionele bepalingen betreffende de ECB
- + Monetair beleid en transacties
- + Betalings- en vereveningssystemen
- + Bankbiljetten en muntstukken, betaalmiddelen en valuta-aangelegenheden
- + Deviezen en deviezenreserves
- + Statistieken
- Stabiliteit van financiële markten
- + Banktoezicht

Visuele navigatie

Categorie	Aantal
Adviezen over EU-wetsvoorstellen	244
Adviezen over nationale wetsvoorstellen	1347
Aanbevelingen	141

Een ECB-document zoeken

Rechtszaken zoeken die relevant zijn voor de ECB

Afbeelding 4

Alle ECB-adviezen en brieven zijn te vinden in het ECB-gedeelte op EUR-Lex.

Een ECB-document zoeken

- Alle
- Verordening
- Beschikking/besluit
- Richtsnoer
- Advies
- Aanbeveling
- Brief
- Memorandum van overeenstemming
- Overeenkomst

Afbeelding 5

Rechtshandelingen kunnen worden verfijnd op basis van hun kenmerken (soort handeling) door gebruik te maken van de filters aan de linkerkant van de resultatenpagina

▼ Op soort besluit

Advies over een nationaal
wetgevingsvoorstel (1380)

Advies (273)

Initiatiefadvies (17)

Initiatiefadvies over nationale
wetgevingsvoorstellen (15)

Rectificatie (5)

6 Naleving van de verplichting tot raadpleging van de ECB

Om ervoor te zorgen dat de verplichting tot raadpleging van de ECB wordt nagekomen, vereist artikel 4 van Beschikking 98/415/EG dat lidstaten de nodige maatregelen nemen "om daadwerkelijk te voldoen" aan Beschikking 98/415/EG. Het ESCB volgt binnenlandse wetgevende ontwikkelingen inzake ontwerpwetgeving op de gebieden die onder de bevoegdheid van de ECB vallen op de voet. Het ESCB volgt en rapporteert ook regelmatig over de naleving door nationale autoriteiten van de verplichting tot raadpleging van de ECB over dergelijke ontwerpen van wettelijke bepalingen. Voorts stelt de ECB, na te hebben vastgesteld dat de verplichting tot raadpleging van de ECB over ontwerpen van wettelijke bepalingen die onder haar bevoegdheid vallen is geschonden, de betreffende bevoegde nationale autoriteit daarvan in kennis, waarbij zij de gouverneur/president van de nationale centrale bank van de betrokken lidstaat en de Commissie een kopie van de kennisgeving toezendt.

De gevallen waarin duidelijk is dat de niet-naleving van de verplichting tot raadpleging van de ECB belangrijk of repetitief is, moeten ook in het jaarverslag van de ECB worden opgenomen. Dergelijke gevallen van niet-naleving zijn "duidelijk" wanneer er objectief geen juridische twijfel bestaat dat de ECB had moeten worden geraadpleegd. Gevallen van niet-naleving van de verplichting tot raadpleging van de ECB zijn "belangrijk": a) wanneer de ECB, indien de raadpleging naar behoren had plaatsgevonden, belangrijke kritische opmerkingen zou hebben gemaakt over de inhoud van het wetgevingsvoorstel; of b) wanneer de niet-naleving van algemene betekenis is voor het ESCB. Te dien einde worden gevallen van niet-raadpleging met betrekking tot ontwerpen van nationale wettelijke bepalingen die een nieuwe taak aan een NCB toebedelen of een bestaande NCB-taak ingrijpend wijzigen, geacht van algemeen belang te zijn voor het ESCB. Dit standpunt met betrekking tot het algemeen belang onderstreept dat van belang is dat nationale autoriteiten in beginsel nog steeds verplicht zijn de ECB te raadplegen wanneer zich een dergelijke toekenning of wijziging voordoet (aangezien artikel 2, lid 1, derde streepje, van Beschikking 98/415/EG verwijst naar NCB's), niettegenstaande de in paragraaf 4 van deze gids uiteengezette beginselen ten aanzien van de niet-vaststelling van een advies door de ECB. Ten slotte is een zaak "repetitief" wanneer dezelfde lidstaat de ECB ten minste drie keer binnen twee opeenvolgende jaren niet heeft geraadpleegd, waarbij ten minste één van die gevallen van niet-raadpleging in het meest recente onderzochte jaar valt.

Tot slot verwelkomt de ECB dat zij op de hoogte wordt gehouden over de reactie op haar adviezen en dat zij voor informatiedoeleinden nadere gegevens over deze wijzigingen ontvangt.

7 Rechtsgevolgen van niet-naleving van de verplichting tot raadpleging van de ECB

Niet-naleving van de verplichting tot raadpleging van de ECB over een ontwerp van een nationale wettelijke bepalingen op de gebieden die onder de bevoegdheid van de ECB vallen, vormt een schending van Beschikking 98/415/EG en kan leiden tot een inbreukprocedure voor het Hof. Een dergelijke procedure kan door de Commissie tegen de betrokken lidstaat worden ingeleid op grond van artikel 258 van het Verdrag²⁷ of door een andere lidstaat op grond van artikel 259 van het Verdrag. De verplichting tot raadpleging van de ECB op grond van Beschikking 98/415/EG is nauwkeurig en onvoorwaardelijk, hetgeen betekent dat particulieren zich daarop voor de nationale rechter kunnen beroepen. Daarom kan de nationale rechter worden verzocht zich uit te spreken over de geldigheid of afdwingbaarheid van een nationale bepaling die zonder raadpleging van de ECB is vastgesteld²⁸. Ten slotte kunnen de nationale rechters krachtens artikel 267 van het Verdrag het Hof een prejudiciële vraag stellen over de geldigheid en de uitvoerbaarheid van een nationale bepaling die zonder raadpleging van de ECB is vastgesteld. Het is daarom uiteindelijk aan het Hof om te bepalen welke rechtsgevolgen het EU-recht verbindt aan de niet-naleving door een lidstaat van de verplichting tot raadpleging van de ECB over nationale wetgeving.

Het Hof is herhaaldelijk verzocht zich uit te spreken over de afdwingbaarheid van nationale bepalingen die zijn vastgesteld zonder voorafgaande kennisgeving aan de Commissie, zoals vereist door specifieke handelingen van de Unie²⁹. In sommige van deze gevallen, die alle betrekking hebben op de informatieprocedure op het gebied van technische voorschriften (nu neergelegd in Richtlijn (EU) 2015/1535 van het Europees Parlement en de Raad³⁰, waarbij Richtlijn 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad werd ingetrokken³¹), heeft het Hof geoordeeld dat een nationale bepaling die zonder voorafgaande kennisgeving aan de Commissie is vastgesteld, wordt geacht te zijn vastgesteld in strijd met een wezenlijk

²⁷ Indien een NCB met regelgevende bevoegdheden niet overeenkomstig Beschikking 98/415/EG raadpleegt, kan de ECB zelf inbreukprocedures inleiden ingevolge artikel 271, onder d), van het Verdrag en artikel 35.6 van de ESCB-statuten.

²⁸ Zie bijvoorbeeld het arrest van het Cypriotische Hoogerechtshof van 15 september 2015 in gevoegde zaken nr. 1551-1571/2011.

²⁹ Zie, onder meer, Zaak 174/84, *Bulk Oil/Sun International*, ECLI:EU:C:1986:60; Zaak C-194/94, *CIA Security International/Signalson and Securitel*, ECLI:EU:C:1996:172; Zaak C-226/97, *Lemmens*, ECLI:EU:C:1998:296; Zaak C-235/95, *AGS Assedic Pas-de-Calais*, ECLI:EU:C:1998:365; Zaak C-443/98, *Unilever*, ECLI:EU:C:2000:496; Zaak C-159/00, *Sapod Audic*, ECLI:EU:C:2002:343; Zaak C-303/04, *Lid Italia*, ECLI:EU:C:2005:528.

³⁰ Richtlijn (EU) 2015/1535 van het Europees Parlement en de Raad van 9 september 2015 betreffende een informatieprocedure op het gebied van technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij (codificatie) (PB L 241 van 17.9.2015, blz.1).

³¹ Richtlijn 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 1998 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften (PB L 204 van 21.07.1998, blz. 37).

vormvoorschrift en als zodanig aan particulieren kan worden tegengeworpen³². Ook is het vaste jurisprudentie van het Hof dat alle middelen die normaal op grond van het nationale recht beschikbaar zijn, open moeten staan voor partijen in het geding die vorderingen krachtens het Unierecht trachten af te dwingen³³. In de lidstaten waarin particulieren het recht hebben om een procedure tot nietigverklaring van een nationale wettelijke bepaling wegens een ernstige procedurefout in te leiden, kunnen particulieren ook het recht hebben om nietigverklaring te vorderen van nationale wettelijke bepalingen die zijn vastgesteld in strijd met een wezenlijk vormvoorschrift van het Unierecht, zoals de voorafgaande raadpleging van de ECB.

³² Zie Zaak C-303/04, *Lidl Italia*, ECLI:EU:C:2005:528, die op zijn beurt verwijst naar Zaak C-194/94, *CIA Security International v Signalson and Securitel*, ECLI:EU:C:1996:172; Zaak C-226/97, *Lemmens*, ECLI:EU:C:1998:296; zie ook Zaak C-443/98, *Unilever*, ECLI:EU:C:2000:496, en Zaak C-159/00, *Sapod Audic*, ECLI:EU:C:2002:343. Wat de door het nationale recht ingevoerde technische normen en voorschriften betreft, is de verplichting tot voorafgaande kennisgeving aan de Commissie volgens het Hof bedoeld voor de bescherming door middel van preventieve controle van het vrije verkeer van goederen, dat een van de grondslagen van de Unie is: deze verplichting is daarom van essentieel belang om te voorkomen dat de lidstaten technische belemmeringen en belemmeringen voor het vrije verkeer op de interne markt creëren.

³³ Zie bijvoorbeeld Zaak 158/80, *Rewe*, ECLI:EU:C:1981:163; Zaak C-228/98, *Dounias*, ECLI:EU:C:2000:65.

Bijlage

Beschikking 98/415/EG van de Raad van 29 juni 1998 betreffende de raadpleging van de Europese Centrale Bank door de nationale autoriteiten over ontwerpen van wettelijke bepalingen³⁴

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 105, lid 4, en op artikel 4 van het aan het Verdrag gehechte Protocol betreffende de statuten van het Europese Stelsel van centrale banken en van de Europese Centrale Bank,

Gezien het voorstel van de Commissie³⁵,

Gezien het advies van het Europees Parlement³⁶,

Gezien het advies van het Europees Monetair Instituut³⁷,

Volgens de procedure van artikel 106, lid 6, van het Verdrag en van artikel 42 van voornoemd protocol,

- (1) Overwegende dat de Europese Centrale Bank (ECB) zal worden opgericht zodra haar directie is benoemd;
- (2) Overwegende dat in het Verdrag wordt bepaald dat de ECB door de nationale autoriteiten wordt geraadpleegd over elk ontwerp van wettelijke bepaling op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen; dat het de taak van de Raad is de grenzen en voorwaarden van deze raadpleging vast te stellen;
- (3) Overwegende dat deze verplichting tot raadpleging voor de autoriteiten van de lidstaten niet afdoet aan de verantwoordelijkheid van deze autoriteiten ten aanzien van de aangelegenheden waarop de ontwerpen betrekking hebben; dat de lidstaten de ECB dienen te raadplegen over alle ontwerp-wetgeving op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen overeenkomstig artikel 105, lid 4, van het Verdrag; dat de in artikel 2 van deze beschikking opgenomen lijst van specifieke gebieden niet uitputtend is; dat artikel 2, zesde streepje, van deze beschikking de huidige verdeling van bevoegdheden voor beleidsmaatregelen betreffende het bedrijfseconomisch toezicht op kredietinstellingen en de stabiliteit van het financiële stelsel onverlet laat;

³⁴ PB L 189 van 3.7.1998, blz. 42.

³⁵ PB C 118 van 17.4.1998, blz. 11.

³⁶ PB C 195 van 22.6.1998.

³⁷ Advies uitgebracht op 6 april 1998 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

(4) Overwegende dat de monetaire functies en werkzaamheden van het Europese Stelsel voor centrale banken (ESCB) worden omschreven in de statuten van het ESCB en van de ECB; dat de centrale banken van de deelnemende lidstaten een integrerend deel van het ESCB vormen en overeenkomstig de richtsnoeren en instructies van de ECB moeten handelen; dat in de derde fase van de Europese Monetaire Unie (EMU) de autoriteiten van de niet-deelnemende lidstaten de ECB moeten raadplegen over ontwerpen van wettelijke bepalingen betreffende de instrumenten van monetair beleid;

(5) Overwegende dat, zolang lidstaten niet deelnemen aan het monetaire beleid van het ESCB, deze beschikking geen betrekking heeft op besluiten die door autoriteiten van deze lidstaten worden genomen in het kader van de tenuitvoerlegging van hun monetaire beleid;

(6) Overwegende dat de procedures voor de aanneming van wettelijke bepalingen in de lidstaten geen onnodige vertraging mogen oplopen ten gevolge van het raadplegen van de ECB; dat de termijn waarbinnen de ECB advies moet uitbrengen, evenwel lang genoeg moet zijn om de ECB in staat te stellen de nodige zorg te besteden aan de bestudering van de voorgelegde teksten; dat de lidstaten in bijzonder spoedeisende gevallen die naar behoren gemotiveerd zijn, bijvoorbeeld op grond van de gevoeligheid van de markt, een kortere termijn dan één maand kunnen vaststellen die de urgentie van de situatie weerspiegelt; dat in het bijzonder in die gevallen een dialoog tussen de nationale autoriteiten en de ECB moet waarborgen dat met eenieders belangen rekening wordt gehouden;

(7) Overwegende dat deze beschikking, overeenkomstig de punten 5 en 8 van het aan het Verdrag gehechte Protocol nr. 11, niet van toepassing is op het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland indien en zolang die lidstaat niet overgaat naar de derde fase van de EMU;

(8) Overwegende dat vanaf het tijdstip van de oprichting van de ECB tot het begin van de derde fase van de EMU de nationale autoriteiten de ECB moeten raadplegen overeenkomstig Beschikking 93/717/EG (4) en artikel 109 L, lid 2, van het Verdrag,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Voor de toepassing van deze beschikking wordt verstaan onder:

"deelnemende lidstaat": een lidstaat die de ene munt heeft ingevoerd overeenkomstig het Verdrag;

"ontwerpen van wettelijke bepalingen": ontwerpen van bepalingen die, zodra zij verbindend en algemeen toepasselijk op het grondgebied van een lidstaat worden, regels bevatten voor een onbepaald aantal gevallen en gericht zijn tot een onbepaald aantal natuurlijke personen of rechtspersonen.

2. Als ontwerpen van wettelijke bepalingen worden niet beschouwd ontwerpen van bepalingen die uitsluitend tot doel hebben communautaire richtlijnen in het recht van de lidstaten om te zetten.

Artikel 2

1. De autoriteiten van de lidstaten raadplegen de ECB over elk ontwerp van wettelijke bepaling op de gebieden die krachtens het Verdrag onder de bevoegdheid van de ECB vallen, met name:
 - monetaire aangelegenheden;
 - betaalmiddelen;
 - nationale centrale banken;
 - het verzamelen, opmaken en verspreiden van monetaire, financiële en bankstatistieken, statistieken betreffende betalingssystemen en betalingsbalansstatistieken;
 - betalings- en afrekeningssystemen;
 - voorschriften voor financiële instellingen, voorzover die wezenlijk van invloed zijn op de stabiliteit van de financiële instellingen en markten.
2. Bovendien raadplegen de autoriteiten van andere lidstaten dan deelnemende lidstaten de ECB over elk ontwerp van wettelijke bepaling betreffende de instrumenten van monetair beleid.
3. Onmiddellijk na ontvangst van een ontwerp van wettelijke bepaling deelt de ECB aan de raadplegende nationale autoriteiten mee of dat ontwerp naar haar oordeel betrekking heeft op een gebied dat onder haar bevoegdheid valt.

Artikel 3

1. De nationale autoriteiten die een ontwerp van wettelijke bepaling voorbereiden, kunnen, indien zij zulks nodig achten, aan de ECB voor het uitbrengen van haar advies een termijn stellen die niet korter mag zijn dan één maand, te rekenen vanaf de datum waarop de president van de ECB van het verzoek om advies in kennis wordt gesteld.
2. In uitermate spoedeisende gevallen kan de termijn worden verkort. In dat geval vermelden de raadplegende autoriteiten de redenen voor de spoedeisendheid.
3. De ECB kan tijdig verzoeken de termijn met ten hoogste nog eens vier weken te verlengen. Dit verzoek mag niet op onredelijke wijze worden afgewezen door de raadplegende autoriteiten.
4. Indien er na het verstrijken van de termijn geen advies is uitgebracht, kunnen de raadplegende nationale autoriteiten handelen zonder het advies af te wachten. Indien het advies van de ECB na de gestelde termijn wordt

ontvangen, zorgen de lidstaten er niettemin voor dat het ter kennis wordt gebracht van de in artikel 4 bedoelde autoriteiten.

Artikel 4

Elke lidstaat neemt de nodige maatregelen om daadwerkelijk aan deze beschikking te voldoen. Daartoe ziet elke lidstaat erop toe dat de ECB tijdig geraadpleegd wordt, zodat de autoriteit die het initiatief tot een ontwerp van wettelijke bepaling neemt, rekening kan houden met het advies van de ECB voordat zij een inhoudelijke beslissing neemt; tevens zorgt iedere lidstaat ervoor dat het advies van de ECB ter kennis wordt gebracht van de autoriteit die de bepaling dient vast te stellen, indien deze een andere is dan die welke het ontwerp heeft opgesteld.

Artikel 5

1. Deze beschikking is van toepassing met ingang van 1 januari 1999.
2. Beschikking 93/717/EG wordt ingetrokken met ingang van 1 januari 1999.

Artikel 6

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Luxemburg, 29 juni 1998.

Voor de Raad
De voorzitter

R. COOK

© **European Central Bank, 2025**

Postadres 60640 Frankfurt am Main, Duitsland
Telefoon +49 69 1344 0
Website www.ecb.europa.eu

Alle rechten voorbehouden. Reproductie voor educatieve en niet-commerciële doeleinden is toegestaan met bronvermelding.

Zie voor een verklaring van de terminologie de [ECB-woordenlijst](#) (alleen in het Engels).

PDF ISBN 978-92-899-7142-3, doi:10.2866/7877444, QB-01-25-092-NL-N